

GŁOS RĄDOMSZCZAŃSKI

ORGAN WK i ŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK II (V)

ŚRODA 20 LIPCA 1949 ROKU

Nr 196 (1120)

Rozwój współzawodnictwa i racjonalizatorstwa

Narada

w przemyśle górniczym

KATOWICE (PAP) — W ostatnich dniach w Katowicach odbyła się narada Głównego Komitetu Współzawodnictwa Pracy w górnictwie.

Celem narady było dalsze usprawnienie metod pracy w górnictwie, rozwój współzawodnictwa i racjonalizatorstwa.

Narada m. in. postanowiła przez systematyczne obserwowanie i analizowanie metod ruchu współzawodnictwa dopomóc do rozwoju tego ruchu, zaś przez udzielenie odpowiedniej pomocy podnieść dotychczasowy poziom współzawodnictwa. Racjonalizatorzy otaczani będą troskliwą opieką, zaś nad zmianą dotychczasowego, często niewłaściwego stosunku dyrekcji zakładów do wynalazków, czuwać będą specjalne sekcje Głównego Komitetu.

Dokumentarny film z pogrzebu Dymitrowa

SOFIA. — W dniu 18 bm. trzy sofijskie kina rozpoczęły wyświetlanie dokumentarnego filmu z pogrzebu Georgi Dymitrowa, wodza i nauczyciela narodu bułgarskiego.

Młodzież polska osiągnie dalsze sukcesy w pracy i w nauce

Rozkaz specjalny komendanta głównego „Służby Polsce” z okazji Święta Odrodzenia

WARSZAWA (PAP). W 5 rocznicę Manifestu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego, komendant główny „Służby Polsce”, płk Edward Braniewski, wystosował do oficerów, instruktorów, junaków i junaków rozkaz specjalny, w którym podkreśla historyczne znaczenie Manifestu PKWN i wskazuje na zadania młodzieży zorganizowanej w „Służbie Polsce”.

Wskazując na doniosłe reformy, przeprowadzone przez

Rząd Ludowy w ubiegłych 5 latach, rozkaz stwierdza, że młodzież polska nigdy nie miała i mieć nie mogła tak pięknych osiągnięć i perspektyw awansu społecznego, jak obecnie. Zjednoczona pod sztandarami ZMP, kroczy ona w pierwszych szeregach budowniwców Polski Ludowej.

„Świadomi jesteśmy” — podkreśla rozkaz — „że stało się to dzięki sojusznictwu z potężnym Związkiem Radzieckim, dzięki wielkim reformom społecz-

nym, zrealizowanym przez Rząd Ludowy i wspaniałym wynikiem ludu pracującego w codziennej wytrwałej pracy i walce o postęp, pokój, sprawiedliwość społeczną i socjalizm.”

Pięć rocznicę Odrodzenia Polski „SP” wita poważnymi osiągnięciami, uzyskanymi pod przewodnictwem Związku Młodzieży Polskiej. Rozkaz mobilizuje junacki i junacki do włączenia się w budowę Polski Ludowej — matki wszystkich ludzi pracy.

„Przodując w pracy i nauce. Podnosząc poziom waszego przysposobienia wojskowego. Przygotowując się do zaszczytnej służby w Odrodzonym Wojsku Polskim. Umocniając szeregi naszej organizacji, podnosząc świadomość dyscypliny, waleczności i pełnego przedterminowego wykonania zobowiązań, złożonych na „apelach wiosennych” Prezydentowi R. P.

„Niechaj Święto Odrodzenia stanie się dalszą mobilizacją waszych sił do nowych, jeszcze piękniejszych i wyższych osiągnięć, niech stanie się bojową pobudką do pracy, do nauki, do dalszych czynów!”

Papież mówi po niemiecku

W niedzielę papież przemówił po niemiecku do katolików niemieckich. Papież przemówił językiem pełnym miłości i podziwu dla swych niemieckich owieczek. W gorących słowach wychwalał ich „cudowną podniosłość”, „mocną jak granit wierność”, ich wierność dla przykazań bożych i gotowość poniesienia śmierci w obronie tych przykazań, ich ofiarność i nienaganną bogobojność.

Oczytamy i własnym oczom nie wierzymy. W kim to dopatruje się papież tych niezwykłych i nadludzkich nieomal zalet? Papież dopatruje się tych nadludzkich zalet w katolikach niemieckich, których przedstawicielem, jak powszechnie wiadomo, w przytłaczającej swej większości poparł Hitlera, jego wojnę i jego zbrodnie.

Papież kieruje do katolików niemieckich słowa, jakich nigdy nie słyszeli z jego ust katolicy polscy mordowani przez Niemców, ani katolicy żadnego innego kraju!

Papież ni-darmo tak wychwala katolików niemieckich. Watykan mówi im w tych słowach, że pochwała i aprobuje nie ich wiary, lecz ich reakcyjną politykę, a zwłaszcza ich jaskrawą antypolski rewizjonizm i szowinizm. Któż z nas nie pamięta zesłanego do lasu papieża do Biskupów niemieckich, skierowane

go przeciwko naszym granicom zachodnim. W ostatnim w tym przemówieniu do Niemców papież dalej rozwija swą rewizjonistyczną propagandę, mówiąc w słowach pełnych żalu i utości o tych, którzy zostali wygnani ze „swej ojczyzny”.

Nacjonalistą i neohitlerowcem Niemiec dobrze rozumieją słowa ich watykańskiego przyjaciela i profesora. Tego samego dnia, kiedy przemawiał papież, odbyło się w Berlinie zebranie wysiedleńców, na którym wystąpili chrześcijańsko-demokratyczni politycy żądając „powrotu” do Niemiec polskich ziem zachodnich. WYSTĄPIE NIE PAPIEŻA JEST HASŁEM DO NOWEJ KAMPANII REWIZJONISTYCZNEJ I ANTY-POCZDAMSKIEJ. I TAKI JEST JEGO CEL.

Watykan nie może ścierpieć, że w wyniku ostatniej konferencji paryskiej przyszło pewne odprężenie w sytuacji międzynarodowej. Watykan chce zerwać to odprężenie i dlatego podjudza Niemców do nowej kampanii nacjonalistycznej. Ale słowa Watykanu trafią nie tylko do Niemców. Zastanowią się nad nimi również ludzie wierzący w Polsce i w innych krajach, dobrze znający niemieckie szowinistowskie własny przeżyty. Zastanowią się nad słowami Watykanu i wydadzą z nich wnioski.

WARSZAWA (PAP) — Rząd brytyjski odpowiedział notą Foreign Office z dn. 7 czerwca br. na notę Rządu Polskiego z dnia 16 maja w sprawie uprowadzenia Eislera z m/s „Batory”, przy czym przebieg wydarzeń przedstawiony został odmienne, niż to opisywała nota polska.

Rząd brytyjski wyraził ubolewanie z powodu braku uprzedniego zawiadomienia konsula RP o zamierzonej akcji władz brytyjskich. Samą akcję natomiast rząd brytyjski w swojej notcie przedstawił jako zgodną z doktryną prawa międzynarodowego i praktyką państw, polemicznie obszersze z argumentami prawnymi i przykładami, przytoczonymi w notcie Rządu Polskiego.

W ten sposób przedstawiając przebieg wydarzeń rząd brytyjski odrzucił protest Rządu Polskiego i jego żądanie ukarania winnych oraz naprawienia wyrządzonej szkody.

Rząd Polski odpowiedział na notę rządu brytyjskiego notą wręczoną ambasadzie brytyjskiej w Warszawie w dniu 15 lipca b.r. Nota polska stwierdza na wstę-

pie, że opis okoliczności faktycznych, zawarty w notcie rządu brytyjskiego, „sprzecznym jest z rzeczywistym przebiegiem wypadków, a konkluzje prawne oparte są na mylnych przesłankach.”

Wbrew twierdzeniom rządu brytyjskiego nota polska wyjaśnia, że przedstawiciele władz polskich udający się na statek tym samym holownikiem, co policja brytyjska, nie zostali przez nią poinformowani o zamierzonym aresztowaniu Eislera i nie prowadzili żadnych rozmów na ten temat. Ponadto sprzecznie z twierdzeniem brytyjskim, policja zachowywała się wobec Eislera brutalnie, wlokąc go po korytarzach i pokładzie statku.

Obecność zaś na statku, bez zgody władz polskich, przedstawicieli trzeciego państwa, to jest urzędników Ambasady Stanów Zjednoczonych w Londynie, którzy grozili kapitanowi i czynnie współdziałali z policją brytyjską, nie była w żadnym wypadku usprawiedliwiona.

Przechodząc do analizy prawnej, nota polska stwierdza, że RZĄD BRYTYJSKI NIE MIAŁ PRAWA DOKONAĆ ARESZTO-

WANIA EISLERA — a to niezależnie od jakichkolwiek faktów ekstradycyjnych, ponieważ „w żadnym razie nie można przyznać prawa ingerencji władzom lokalnym, gdy chodzi o pasażera, który nie podpada pod bezpośrednią jurysdykcję tych władz”. Ingerencja bowiem państwa przybrzeżnego w stosunku do obcych statków handlowych może być uzasadniona faktem zakłócenia porządku i spokoju na statku. Nie podobnego w tym wypadku nie zaszło.

W p. 19 swej noty rząd brytyjski określa zestawienie faktów, dotyczących uprowadzenia Eislera z faktami uwolnienia zbrodniarzy wojennych przez władze angielskie — mianem in-synuacji.

Nota polska sprzeciwia się stanowisku takiemu określeniu, gdyż nie może ono zmienić w niczym wymowy tych faktów, wypadki zaś uwolnienia zbrodniarzy wojennych przez rząd brytyjski nie tylko były przedmiotem wielu not Rządu Polskiego — ostatnio w związku z uwolnieniem zbrodniarzy Rundstedta i Straussa — ale są notorycznie znane i mówią same za siebie.

Rząd brytyjski żali się również, jakoby nota polska wspominała o „nacisku rzekomo wywartym na Rząd Jego Królewskiej Mości przez władze Stanów Zjednoczonych”. Nota Rządu Polskiego nie zawiera takiego sformułowania.

W zakończeniu swojej noty Rząd Polski odrzuca kategorię „co najmniej dwiunowy protest, dotyczący zachowania się władz polskich” i stwierdza ponownie, że „tylko dzięki uprzejmym postawom kierownictwa i zaletom m/s „Batory”, zdarzenia nie przybrały jeszcze poważniejszych rozmiarów.”

Rząd Polski podtrzymuje stanowisko swoje postulaty, dotyczące ukarania winnych i naprawienia szkody wyrządzonej polskiej banderze, statkowi i jego załodze.

22 i 23 lipca

Kongres

odbudowy

Warszawy

WARSZAWA (PAP). — W dniach 22 i 23 lipca b. r. obradować będzie w Warszawie I Kongres Odbudowy Stolicy, w którym udział weźmie ponad 2 tys. terenowych działaczy Społecznego Funduszu Odbudowy Stolicy.

Nowe klęski Kuomintangu

Wojska ludowe zbliżają się do Kantonu

PEKIN (PAP) — Agencja Nowych Chin donosi, że wojska ludowe przekroczyły rzekę Żółtą, wkroczyły do prowincji Szensi i rozpoczęły oswobodzanie północno-zachodnich prowincji.

W rejonie Lung Hai wojska ludowe zadały armii Kuomintangowskiej ciężkie straty. Około 10 tysięcy żołnierzy i oficerów Kuomintangowskich zostało zabitych, lub rannych, ponad 30 tysięcy wziętych do niewoli.

NOWY JORK (PAP) Agencja Associated Press donosi, że podjęcie ofensywy przez wojska ludowe w Chinach Centralnych wywołało panikę w tymczasowej

stolicy Chin Kuomintangowskiej — Kantonie. Kilkanaście samolotów trzymany jest w pogotowiu dla ewentualnej ewakuacji rządu Kuomintangowskiego na Formozę.

Wojska ludowe wkroczyły w głąb prowincji Hunan i znajdują się w pobliżu prowincji Kwantung, której stolicą jest Kanton. Wśród obserwatorów amerykańskich w Chinach panuje przekonanie, że Kanton nie będzie mógł długo się bronić. Zdaniem tych obserwatorów, wojska ludowe liczą obecnie na wszystkich frontach około 1 miliona 200 tysięcy, dobrze wyćwiczonych żoł-

nierzy, podczas gdy Kuomintang może liczyć tylko na względnie skuteczny opór około ćwierć milionowej armii gen. Pai Chung Hsi.

Towarzystwo Przyjaźni Radziecko-Chińskiej

PEKIN (PAP) — Agencja Nowych Chin donosi o utworzeniu Towarzystwa Przyjaźni Chińsko-Radzieckiej, na czele którego stanie pani Sun Jat Sen, wdowa po twórcy Republiki Chińskiej.

Rekord murarski

padł w Łasku

26 tys. cegieł- 71 m³ muru w ciągu jednego dnia pracy

Robotnicy budowlani w województwa łódzkiego uzyskali w dniu wczorajszym nowy sukces.

Ustanowiony niedawno w okręgu łódzkim rekord został w dniu wczorajszym pobity. Trzech murarzy — pracowników PPB — Oddział 7 z Sieradza, zatrudnionych przy budowie gmachu starostwa w Łasku przy ulicy Warszawskiej, ustaliło wczoraj nowy rekord systemem trójkowym, wynosząc w ciągu ośmiogodzinnego dnia pracy 26.040 sztuk cegieł — co daje 71 metrów sześciennych muru.

Nowymi rekordzistami są: murarz ob. BOLESŁAW WNIARSKI i pomocnicy ob. ob. STANISŁAW RYCHTER i STEFAN OSIŃSKI. Dzielnie sekundovali im robotnicy dowożący zaprawę i cegły.

Wyniki dnia obliczała komisja, złożona z przedstawicieli Starostwa, Komitetu Powiatowego PZPR, Zw. Zaw. i Org. Młodzieżowych.

Meldunek

polskich i czeskich inżynierów-techników górniczych

WARSZAWA (PAP). PRZEWODNICZĄCY KC PZPR PREZYDENT R. P. TOW. BOLESŁAW BIERUT OTRZYMAŁ NASTĘPUJĄCĄ DEPE-SZĘ:

„Polscy i czechosłowaccy inżynierowie i technicy przemysłu górniczego, zebrani na pierwszym zjeździe polskim i czeskim w Cieszynie w dniu 16-17 lipca 1949 r. przesyłają meldunek, że swoje dwudniowe obrady poświęcili zagadnie-

niu wydajności pracy w górnictwie, uważając jej podniesienie za pierwszy i najważniejszy obowiązek inżyniera i technika, zarówno partyjnego, jak i bezpartyjnego.

W dążeniu do tego celu inżynierowie i technicy przemysłu górniczego Polski i Czechosłowacji włączają się na wszystkich etapach do ruchu współzawodnictwa i racjonalizatorstwa szerokich mas pracujących.

Hutnicy meldują Prezydentowi RP o przedterminowym wykonaniu zobowiązań oszczędnościowych

WARSZAWA (PAP). Prezydent RP. otrzymał meldunek o przedterminowym wykonaniu przez przemysł hutniczy zobowiązań podjętych na Krajowej Naradzie Oszczędnościowej. Plan nakreślony do dnia 22 bm. został wypełniony dnia 18 bm.

Meldunek podpisali: przewodniczący Zw. Zaw. Hutników — Józef Knapczyk i generalny dyrektor Centralnego Zarządu Przemysłu Hutniczego inż. J. Borejdo.

Wspaniali dar

dla uczczenia piątej rocznicy

Manifestu PKWN

Aparaty radiowe dla 2.000 szkół i świetlic

WARSZAWA (PAP). — Zarząd Główny Społecznego Komitetu Radiofonizacji Kraju pod przewodnictwem prezesa, ministra Jana Dąb-Kocioła na wspólnym posiedzeniu z dyrektorem naczelnym Polskiego Radia w dniu 30 maja br. uchwalił dla uczczenia piątej rocznicy Święta Odrodzenia zaopatrzyć 2.000 szkół i świetlic w aparaty radiowe.

Jak wielkie znaczenie w krę-

wieniu oświaty i kultury ma po-

djęta, jako Czyn Lipcowy, ak-

cja SKRK wystarczył powie-

dzie, że zaopatrzenie w apar-

aty radiowe 2.000 szkół i świet-

lic, to umożliwienie przyna-

mniej półmilionowej rzeszy

młodzieży i dorosłych korzysta-

nia we własnej klasie, czy świe-

tlący z radia, tego najbardziej

nowoczesnego i potężnego in-

strumentu kształcenia młodzieży

i dorosłych.

Kłótnia w „rodzinie”

St. Zjednoczone ignorują prośbę W. Brytanii

NOWY JORK (PAP). Prasa amerykańska podaje, że rząd brytyjski zwrócił się do rządu amerykańskiego z prośbą o dostarczenie informacji w sprawie produkcji bomb atomowych i energii atomowej. Rząd brytyjski zaznaczył, że Stany Zjednoczone od stycznia 1948 roku nie przekazywały Wielkiej Brytanii żadnych informacji oświadczenia produkcji energii atomowej.

Prośba rządu brytyjskiego była przedmiotem narad na tajnym posiedzeniu rządu amerykańskiego, na którym przewodniczył prezydent Truman. Znany amerykański komen-

tator radiowy Drew Pearson

donosi, że na posiedze-

niu tym większość wypowied-

ziała się przeciwko uwzględ-

nieniu prośby rządu brytyj-

skiego.

40 milionów złotych

dla

przodowników pracy

i racjonalizatorów ZZK

WARSZAWA (PAP).

Główny Komitet Współ-

zawodnictwa Pracy przy-

zarządcie głównym ZZK

przyznał z funduszy otrzy-

many z Ministerstwa

Komunikacji, 30 wyróżnia-

jącym się jednostkom służ-

bowym poszczególnych

DOKP, nagrody zespoło-

we na sumę 40 milionów

zł.

M. in. 4 milj. zł otrzy-

mały okręgi: Wrocław,

Gdańsk i Kraków, a po

3,5 milj. zł: Warszawa,

Łódź, Poznań, Katowice,

Lublin, Olsztyn i Szczec-

in.

Nagrody przeznaczone

są na rozszerzenie opieki

nad przodownikami pracy

i racjonalizatorami, na za-

kładanie bibliotek tech-

nicznych, oraz na zaspoko-

nienie potrzeb nagrodzo-

nych jednostek w zakresie

kulturalno - oświatowym.

Rozdział nagród nastą-

pi w dniu 22 bm. z okazji

5-iej rocznicy Manifestu

PKWN.

Nie dopuścimy do nadużywania wiary

Robotnicza Łódź jednogłośnie piętnuje lubelskich mścicieli

Wczoraj w dalszym ciągu odbywały się w Łodzi, podobnie jak w całym kraju, wiece protestacyjne przeciwko nadużywaniu wiary do celów propagandy reakcyjnej. Robotnicy i pracownicy biurowi jednogłośnie potępiali niegodny podstęp, za pomocą którego reakcyjna część kleru usiłowała wzniecić ferment w naszym kraju w przededniu święta Narodowego — pięćioletnia PKWN-u.

PZPB Nr 1

W Nowej Tkalni tłum robotników wysłuchał z uwagą referatu, omawiającego szczegółowo wydarzenia lubelskie. Tow. Gabara, który zabrał następnie głos, wymownie przedstawił zebranym istotne przyczyny zorganizowania znanego już dzisiaj fałszywego „cudu lubelskiego”. Celem tej oszukańczej imprezy było sprokowanie wrażliwości między wierzącymi i niewierzącymi.

Po przemówieniach rozpoczęła się ożywiona dyskusja. Omawiano szczególnie ostatnie wystąpienie papieża, który trzy dni temu w czułych słowach, w języku niemieckim, przemawiał do ludności niemieckiej.

— Słyszane to rzeczy — mówił się tkaczka, tow. Nowakowska. — Dla narodów nieludsko usiłanych i mordowanych właśnie przez tych Niemców podczas ostatniej wojny nie miało Ojciec święty ani jednego słowa potępy. Nigdy nie stanął w ich obronie. A obecnie błogosławił tych organizatorów masowego ludobójstwa.

— Mało tego — dodaje tow. Obalska — ale podsyca ich nadzieje, że uda im się powrócić na zagrabione nam niegdyś ziemie, na Śląsk, Pomorze i Prusy Wschodnie. Przecież po prostu słuchać tego nie można, bo człowiek „na zatyka” słusznego oburzenia. Papież lituje się nad zburzonym Berlinem, a o naszej bohaterkiej Warszawie w ogóle słyszeć nie chce.

Ob. Partyka, która jest wierząca katoliczka, także potępia machinacje kleru, który zamiast interesować się sprawami wiary, prowadzi całkiem przyziemną politykę „nabijania kasy”. Księża lubelscy wylizali ciężko zapracowane pieniądze od ludzi pracy dzięki owemu „cudowi”. Każdy, mający zdrowy rozsądek, musi potępić takie szalone, bezsensowne postępowanie.

— Co tu dużo mówić — kończy rozmowę ob. Malaszczykowska. — Całą tę aferę zorganizowały szkodnicze elementy, za wszelką cenę dążące do zamętu i niepokoju. Nie uda im się to. My wszyscy, ludzie pracy, lojalni dobytele Polski Ludowej, protestujemy przeciwko podłym wypadkom: oświadczamy, że z taką samą energią zdemaskujemy i potępimy każdą podobną próbę zamachu na spokój i dalszą pracę naszego kraju.

W podobnym duchu odbyły się zebrania w pozostałych oddziałach PZPB Nr 1.

PZPB Nr 16

Na zebraniu w Niecierze przebrały kobiety, które wobec nactwa dokona „cudu” lubelskiego, o czym mówił tow. Orzechowski, zajęły pełną oburzenia

potępienia postawę.

— Ci, którzy zorganizowali ten „cud” — mówi ob. Pietrasik, — chcą skłócić społeczeństwo, ale to się im nie uda.

— Kobiety polskie nie są już „ciemną masą”, wierzącą bałwochwalczo we wszystko, co głoszają ludzie, odziani w sutanny — dodaje ob. Kasperska.

PZPW Nr 36

W dyskusji, która wywiązała się po referacie tow. Jaszczyńskiego, zabrał głos tow. Stępień. Oświadczył on, że fakt wydalenia uczniów chociażby ze szkoły księży Salezjanów za należenie do ZMP świadczy o tendencjach, nurtujących wśród tamtejszego kleru.

— Nie możemy zrozumieć, dlaczego kler walczy przeciw Pa-

ństwu — oświadczył ob. Górski, — skoro państwo otacza opieką za bytki kościelne i odbudowuje zrujnowane kościoły.

J. Szczęsny
korespondent PZPW Nr 36

PZPB Nr 5

Robotnicy „Czerwonego Wiedza” na zebraniu, poświęconym wypadkom lubelskim, manifestowali żywiołowo przeciwko występnej działalności mścicieli spokoju publicznego, inspirowanych przez Watykan i jego doładowych mocodawców. Podczas przemówień robotnicy wznosili okrzyki, pełne oburzenia, przeciwko organizatorom zajść lubelskich. Długo jeszcze po zakończeniu zebrania grupki robotników omawiały tematy, poruszone w wygłoszonym referacie.

— Wypadki lubelskie — mówi tow. Józefa Sienkiewicz — były o tyle „cudem”, że istotnie cudownym sposobem wieść o nich dotarła już na drugi dzień do speakerów BBC. Właściwie kto wie, czy czasem o „cudzie lubelskim” nie wiadomo wcześniej w Londynie, niż... w Lublinie.

Wytwórnia Sprzętu Mechanicznego Nr 36

Pracownicy Wytwórni wzięli czynny udział w masowej, wyrażającej w jednomyślniej rezolucji swe oburzenie z powodu poczynania wicherzycieli w Lublinie. Robotnicy wyrazili zdziwienie, że podobne „cudy” nie działy się na przykład w okresie Powstania Warszawskiego, oraz zapytali, dlaczego kościół nasz dotychczas

nie odpowiedział pozytywnie na oświadczenie Rządu Polskiego w sprawie uregulowania stosunków z kościołem. Już wielki czas, aby władze kościelne przystąpiły do załatwienia tej sprawy.

J. Boryna
korespondent z WZM Nr 4

Inne zebrania

Podobne zebrania odbyły się w PZPB Nr 17 oraz w Państwowym Monopolu Spirytusowym, gdzie jednomyślnie potępiono akcję kleru i domagano się przykładnego ukarania winnych.

Chłopi protestują również

We wsi Witonia, powiat łęczycki, odbył się wiec manifestacyjny w związku z rzekomym „cudem” w Lublinie. W trosce o ład i porządek w kraju w jednomyślnie powziętej rezolucji zebrani chłopi zaapelowali do władz, aby nie dopuszczały w przyszłości do nadużywania wiary dla celów, zupełnie sprzecznych z religią. Zebrani domagali się uregulowania stosunków kościoła z państwem na podstawie oświadczenia Rządu z marca 1949 roku.

W. Batory
Korespondent Gazetowi,
która opiekuje się
wsią Witonia.

W Grecji szaleje terror faszystowski

MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi z Aten, że sąd monarcho-faszystowski w Kozaniu skazał ostatnio 21 osób na karę śmierci i 29 osób na karę dożywotniego więzienia — „za sympatię dla ruchu partyzanckiego”.

W sądzie wojskowym w Voloanatanm rozpoczął się proces 27 komunistów greckich, przeważnie robotników.

Strach w SFIO

Masy odwracają się od francuskich „socjalistów”

PARYŻ (PAP). — Od kilku dni trwają tu obrady Kongresu francuskiej partii socjalistycznej (SFIO). Dyskusja jest tak zagmatwana, wypowiedzi tak niejasne, że generalny sekretarz SFIO, Guy Mollet, zmuszony był wezwać mówców, by postarali się przemawiać „jak najbardziej zrozumiale”.

Podkreśla się, że niektórzy uczestnicy Kongresu występują przeciwko polityce realizowanej przez rząd w szereg zagadnień. Wypowiadają się oni także przeciwko udziałowi przedstawicieli SFIO w rządzie.

Jednakże wypowiedzi wszystkich mówców na Kongresie charakteryzuje specyficzna demagogia, właściwa prawniczym socjalistom. Ci sami mówcy „krytykowali” stanowisko partii socjalistycznej w wielu zagadnieniach, wyrażając jednocześnie aprobatę dla polityki partii.

We wszystkich przemówieniach wyczuwano się strach przed coraz bardziej widoczną utratą wpływów SFIO w masach.

Radosny bilans 5-lecia

Uroczyste zebrania w łódzkich zakładach pracy z okazji rocznicy Manifestu PKWN

Łódź robotnicza w pełni pojmując i doceniając wagę 5-letniej rocznicy Manifestu PKWN — będącej podsumowaniem olbrzymiego dorobku, wyników i osiągnięć rządu Polski Ludowej i wszystkich ludzi pracy w naszym kraju. Toteż urządzane z tej okazji akademie w łódzkich zakładach pracy odbywają się w atmosferze uroczystej i radosnej zarzemu.

Z dumą oraz poczuciem dobrze spełnionego obowiązku uświadamia sobie klasa robotnicza ogrom dokonanych dzieł i z radością wylicza wyliczeń liczb i faktów, stwierdzających dobitnie, że zwycięsko idziemy naprzód na drodze do ustroju sprawiedliwości, postępu i dobrobytu, do ustroju socjalistycznego.

U tramwajarzy

W pięknie udekorowanej nowej świetlicy Zw. Zaw. Pracowników Samorządowych i Instytucji. Użyteczności Publicznej odbyła się wczoraj uroczysta akademie tramwajarzy dla uczczenia rocznicy Manifestu Lipcowego.

Przedstawiciel Odrodzonego Wojska Polskiego, ppłk. Czerwinski powiedział w swym przemówieniu: „Dziś, kiedy cała klasa robotnicza Polski zestawia swe dotychczasowe osiągnięcia — również i Odrodzone Wojsko Polskie zapewnia Was, że żołnierz i oficer polski, wywodzący się z ludu, nie zawiodą zaufania klasy robotniczej. Wojsko Polskie będzie wypełniać swe zobowiązania tak, jak dotychczas.”

Kiedy od Lenina do Berlina, u boku sojuszników Armii Czerwonej grono bandy hitlerowskie. Kiedy po wyzwoleniu rozbiło bandy reakcyjne i pomagało chłopom w ich pracach. Burzliwymi oklaskami przyjęli zebrani przemówienie ppłk. Czerwinskiego.

Dyrektor Miejskich Zakładów Komunikacyjnych, ob. Wawrzyński, dokonał podsumowania pokonnych sukcesów załogi MZK, zdobytych przez nią w okresie lat pięciu: odbudowa warsztatów i wozów, kilkanaście kilometrów nowych torów tramwajowych w dzielnicach robotniczych, połączenie Chojen z Śródmieściem linią autobusową, poprawa warunków bezpieczeństwa

i higieny pracy w warsztatach MZK. Zapadł załogi dokonał tego, że w krótkim okresie pięcioletnim zbudowano 11 kilometrów nowych linii, podczas gdy w okresie od 1930 roku do 1939, to znaczy w okresie lat 10, zbudowano zaledwie 7 km linii. Harmonijna współpraca całego zespołu pozwoliła niejedno zobo-

wiązanie wykonać przed terminem, jak na przykład zbudowanie linii tramwajowej na ulicy Łagiewnickiej.

Po sprawozdaniu ob. Wawrzyńskiego odczytano nawiska 519 tramwajarzy, którzy otrzymali nagrody pieniężne za wysoką wydajność pracy.

Zjednoczone Zakłady Garbarskie

Pracownicy Zjednoczonych Zakładów Garbarskich z uwagą wysłuchali przemówienia naczelnego dyrektora, tow. Muszyńskiego. Przybył tu wszyscy, wypełniając szczerze obowiązki, wyrażając szczerze zainteresowanie, jak zawsze, jak dotychczas, z jakiegoś powodu.

Manifest PKWN wykreślił na przebiegu wielu lat drogę, po której kroczymy na nasz naród. Im bardziej oddalamy się od pamiętnych wydarzeń, im więcej 1944 roku, tym bardziej powinniśmy sobie zdawać sprawę z tego, w jakim stopniu zrealizowaliśmy postulat Manifestu — oświadczył tow. dyrektor.

Co rok dzień 22 lipca jest podsumowaniem osiągnięć nas, szczytów — rozpoczął bilans pięcioletni dyrektor tow. Mańka. — Początkowo niejednemu z nas pracowało o kromce suchego chleba, borykał się z wielkimi trudnościami, ale teraz możemy być dumni, że w ciągu ubiegłych lat zrobiliśmy poważny krok naprzód w rozwoju naszych zakładów. Najlepiej ilustrują to cyfry. Podczas, gdy

w 1946 roku produkcja nasza, wg cen z 1937 roku miała wartość 4.047.000, to w tym roku w przeciągu pierwszego tylko półroczu wyprodukowaliśmy skór za tę samą kwotę. Produkcja nasza uzyskuje także coraz lepszą jakość. Łódzkie Zakłady Garbarskie otrzymały w ciągu ubiegłych lat nowoczesne maszyny sprowadzone z Czechosłowacji, dzięki czemu praca robotników została znacząco ułatwiona. Bezustannie przeprowadzane zostają różnego rodzaju inwestycje. Jedne z nich polegają na rozbudowie garbarni, wchodzących w skład zjednoczenia, drugie, (jak zorganizowanie dwóch stacji Opięki nad Matką i Dzieckiem i ambulatorium) na tworzeniu urządzeń socjalnych. Realizujemy także z powodzeniem nasz plan oszczędnościowy.

Tow. Mańka zakończył przemówienie apelem o jak najszybsze ukończenie planu rocznego i trzyletniego.

Burzliwymi oklaskami wyrazili robotnicy swą radość i dumę ze swych osiągnięć.

W Browarze Mieszczańskim

Gdy dyrektor browaru tow. Knot mówił podczas uroczystej akademii w Browarach Mieszczańskich o tym, co zostało dokonane w tym zakładzie pracy w ciągu ubiegłych czterech lat istnienia Polski Ludowej, wszyscy zebrani wracali myślą do owych pierwszych dni i miesięcy intensywnego i pełnego samozaparcia pracy. Na zawsze pozostaną w pamięci pracowników browaru nazwiska tow. tow. Słodkowskiego, Sokola, Borowicza, Potockiego, Kaczmarka i innych, dzięki którym zaraz po ucieczce Niemców można było przystąpić do normalnej pracy.

Z roku na rok wzrastała

produkcja. W porównaniu z 1945 rokiem, rok ubiegły przyniósł wzrost produkcji piwa o 50 proc. i octu o 277 proc. Jeszcze lepiej rysują się perspektywy stojące przed Browarem Mieszczańskim w przyszłości, bowiem załoga przystąpiła do budowy nowej warzelni, dzięki czemu zdolność produkcyjna browaru wzrośnie o dalsze 50 proc.

Każdy z nas wypełniając swe obowiązki na powierzonym mu placówce dokłada równie i swoją cegiełkę nie tylko do rozbudowy naszych zakładów, ale także do budowy Polski Socjalistycznej — zakończył wśród oklasków swe przemówienie tow. dyrektor.

Gorzkie żale min. Bevin

z powodu gorzkiej prawdy krachu gospodarczego wynikłego na skutek rozłamu między blokiem szterlingowym a strefą dolarową

LONDYN (PAP). — Minister Bevin wygłosił w Izbie Gmin przemówienie, poświęcone anglo-amerykańskim stosunkom gospodarczym.

Zaznaczył on, że Amerykanie niewątpliwie otrzymają spowrotem co do groza wszystkie fundusze, jakie włożyli w plan Marshalla.

Minister Bevin wyraził ubolewanie z powodu trudności, jakie ujawniły się w stosunkach gospodarczych między Stanami Zjednoczonymi a Wielką Brytanią. Podkreślił on, że blok szterlingowy oraz strefa dolarowa powinny znaleźć „odpowiednią formę współpracy”.

Współpraca ta ma m. in. znać — zdaniem Bevin — w porozumieniu, na podstawie którego Trumanowski plan „pomocy dla krajów zacieranych” będzie realizowany nie tylko przez finansistów amerykańskich, lecz również przez bankierów.

Poruszając sprawę stosunków

brytyjsko-radzieckich min. Bevin oświadczył, że „najlepszym wkładem w rozwiązanie tego problemu byłby nierzeczywisty, nie z handlu ze Związkiem Radzieckim”.

W końcu min. Bevin oświad-

czył, że na Zachodzie zarysowuje się możliwość rozłamu między blokiem szterlingowym a strefą dolarową. Mówca zapewnił, że dołoży wszelkich starań, aby do takiego rozłamu nie dopuścić.

Fosel Ziliacus otwiera oczy dotkniętym i wykazuje zgubną politykę rządu Attlee

LONDYN (PAP). — Członek Izby Gmin Ziliacus wygłosił w czasie debaty na temat kryzysu dolarowego obszernie przemówienie, w którym zaznaczył, że jedynym rozwiązaniem trudności gospodarczych w Wielkiej Brytanii jest odrzucenie polityki uległości wobec Stanów Zjednoczonych oraz rozszerzenie stosunków handlowych z Europą Wschodnią. Ziliacus zaznaczył, że istnieją ogromne możliwości wymiany handlowej między W Brytanią a Europą Wschodnią. Ziliacus podkreślił, że pierwsze objawy depresji gospodarczej

w Stanach Zjednoczonych już odbyły się fatalnie na krajach marshallowskich.

W Europie Zachodniej deficyt dolarowy pogłębia się coraz bardziej. Równocześnie rośnie nadwyżka produkcyjna towarów, dla których nie ma nabywców. Kraje Europy Zachodniej nie będą mogły się utrzymać, jeżeli nie rozszerzą swych stosunków handlowych z Europą Wschodnią, która postępuje naprzód w swym rozwoju gospodarczym i realizuje swe plany produkcyjne.

Brytyjska polityka zagraniczna, kierowana przez Bevin, a wcielająca w życie program konserwatystów, doprowadziła jednak do rozbięcia Europy i do podporządkowania Wielkiej Brytanii Stanom Zjednoczonym. Skutkiem tego są obecne trudności gospodarcze W. Brytanii — oświadczył w końcu Ziliacus.

Uwaga członków Wojewódzkiej Rady Narodowej

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi zawiadamia, że termin uroczystego posiedzenia WRN-u, wyznaczonego początkowo na dzień 20 lipca przesunięty został na dzień 21 lipca na godz. 7.45.

Unesco nie spełnia swego zadania

„Omoc dla Niemiec i Japonii jest sprzeczna z założeniami programowymi tej organizacji”

Cśw adczenie delegacji polskiej w Radzie Społ.-Gosp. ONZ

GENEWA (PAP). W dniu 18 lipca omawiano na posiedzeniu Komisji Społecznej Rady Społeczno-Gospodarczej ONZ sprawozdanie z prac UNESCO w roku 1949, oraz program prac tej organizacji na rok 1950.

Przedstawicielka Polski prof. Kormanowa przypomniała historię stosunków między

Polską a UNESCO od roku 1945. Polska wzięła poważne na dzieje z działalnością UNESCO, której celem miało być m. in. pomoc krajom zniszczonym przez wojnę.

Szeroki plan propagandy i idei, nie będących w zgodzie z zasadniczymi zamierzeniami UNESCO, jej akcja na terenie Niemiec i Japonii, a przede

wszystkim zupełna niedostateczność pomocy, jaką UNESCO okazała krajom zniszczonym przez wojnę — wszystkie te względy powoływały, że Polska musi wyrazić poważną wątpliwość, co do wyników dotychczasowej działalności i wysunąć jak najbardziej stanowcze zastrzeżenia przeciwko ideologicznym podstawom działalności UNESCO.

Idziemy słuszną drogą

Pomyślne wyniki prac przemysłu i rolnictwa w 1-y półroczu ostatniego roku Planu 3-letniego

Liczby, zawarte w komunikacie, świadczą, że podstawowe zadania wyznaczone przez plan zostały przekroczone.

Plan produkcji przemysłu państwowego został przekroczony o 9 procent. Wartość tej produkcji w porównaniu z pierwszym półroczem roku ubiegłego wzrosła o 24 procent. Największy wzrost w stosunku do roku ubiegłego wykazała produkcja ciągarek (97 proc.), mydła (96 proc.), obrabiarek (62 proc.), skór podszewkowych (64 proc.), superfosfatu (60 procent). Uważny przegląd liczb wzrostu produkcji poszczególnych działów naszego przemysłu wskazuje, że największy postęp osiągnięty został w tych dziedzinach, które dotychczas pozostawały w tyle za całym naszym rozwojem gospodarczym. Świadczy to, że przemysł nasz pracuje coraz bardziej harmonijnie, w sposób coraz bardziej zgrany, że likwidujemy szybko dysproporcje, wynikające zarówno ze skutków wojny, jak i z dawnych zaniedbań.

W okresie sprawozdawczym przemysł nasz podjął szereg nowych produkcji i rozszerzył produkcję wielu artykułów, wytwarzanych dotychczas w niewielkich ilościach w takich działach, jak: maszyny rolnicze i obrabiarki, maszyny i narzędzia górnicze i wytwory chemii, zapakujące w coraz pełniejszym stopniu rosnące potrzeby kraju.

Rezultaty uzyskane w rolnictwie przedstawiają się nie mniej pomyślnie: obszar zasiewu został wydatnie zwiększony (likwidacja odlogów przekroczyła plan o 12 procent), a dobre warunki wegetacji roślin pozwalały spodziewać się doskonałych zbiorów. Zarówno kontrakcja roślin przemysłowych, jak i trzody chlewnej przewyższyła liczbę zaplanowaną. Zakontraktowany na przykład obszar uprawy rzepaku jest o 115 proc. większy, niż w roku ubiegłym.

W handlu wewnętrznym obserwujemy dalszy wzrost ilości towarów, rozprowadzanych przez aparat społeczny. Wzrost ten sięga w zakresie niektórych artykułów kilkuset procent. W zaopatrzeniu w mięso i tłuszcze na stąpiła w drugim kwartale wyraźna poprawa, a powodzenie ukcji kontrakcji trzody (przekroczenie planu o 26 procent) pozwala spodziewać się dalszej, stałej poprawy.

Nakłady inwestycyjne, dziedzinie niezwykle ważna w przededniu planu sześciolletniego, wykazują wzrost w stosunku do pierwszego półroczu roku ubiegłego o 49 procent. Na tym odciśnięciu nie zostały jeszcze przewyższone wszystkie trudności, co wymaga dalszego zwiększenia wysiłku organizacyjnego wykonawców planu inwestycyjnego.

Pomyślne rezultaty osiągnięte w gospodarce pierwszego półroczu komunikat słusznie przy-

Wzmożenie ilościowe i jakościowe produkcji przez rozwój współzawodnictwa pracy

Niedawno ogłosiliśmy komunikat o wykonaniu narodowego planu gospodarczego w pierwszym półroczu br. Komunikat ten daje wszechstronny obraz naszego życia gospodarczego. Komunikaty Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego ukazują się co kwartał. Komunikat ostatni ma jednak szczególne znaczenie. Zamyka on pierwsze półrocze ostatniego roku planu trzyletniego, mówi o tym, jak zadania tego planu wykonamy, przygotowując tym samym teren dla realizacji planu pięcioletniego, planu rozbudowy i rozwoju, dla realizacji planu sześciolletniego.

O plotce i jej źródłach

Wody z mydłem rozdęta mieszanina...

Metto:

Wystarczy nieco wody do zwykłej nalać szklanki, by bańki można było z mydlanej puszczać pianki... (S. Marszałek — „Bańka mydlana“)

Puszczenie bańki mydlanej jest w zasadzie i graską dzieci. W tej zabawie nie ma nic zdrożnego. Gorzej przedstawia się sprawa, kiedy w puszczeniu bańki biorą udział dorośli... Wtedy rzecz przestaje być niewinną rozrywką: zamienia się — jak uca ostatnie wypadki — w rozrywkę kryminalną.

Podawaliśmy w numerze nie dzielnym „Głosu“ całą serię „bańki“ puszczonej niedawno w Czarukowie, w Szczecinie i Olsztynie. „Ktoś“ — (nie trudno domyśleć się kto: „cud lubelski“ pozwala się chyba orientować w osobach „nieznanych sprawców“) — postanowił „zabawić się“ kosztem rodziców z Czarukowa, Szczecina i Olsztyna, rodziców, których dzieci wyjechały na kolonie, czy obóz, czy harcerskie w okolicie morza, czy „wielkiej wody“ jezior. Cóż zrobił ów „anonimowy ktoś“? Ano, właściwie puścił „bańkę“, że dzieci potopiły się... Więc za raz rozpoczął, żył, panika wśród matek i ojców, telefonów, depesz do obozów harcerskich i kolonii w Libiniu, Suchedniowie i Szczecinie. I odpowiedź telefoniczna lub telegraficzna: bzdura, złośliwa plotka, karygodne oszustwo — żadnego wypadku utopienia się, a nawet to niegic nie było, dzieci całe, żywe i zdrowe spędzają wesoło czas na wakacjach.

„Bańka“ od razu przysła. Ale „mieniła się“ przecie przez pewien czas kłamiwymi barwami, „czarowała“ naiwnych, opryskała im oczy brudną i gryzącą mydlaną.

Przed paru dniami rozeszła się w Łodzi wieść o... wybuchu bomby w Wiśniowej Górze. Znowu, oczywiście — nie żadna „bomba“, a paskudna „bańka“. Znowu chodzilo o „wzniesienie

psychozy głównie wśród rodziców, jako że jak wiadomo — Wiśniowa Góra jest miejscowością kolonijną. W braku „morza“, czy „jeziora“ — „nieznani sprawcy“ uznali, iż dobra tu będzie i „bomba“...

Zywot „bańki“ jest, naturalnie, krótki: „powietrzem napęnlona — pisze w swej mądrej bajce — nie bajce S. Marszałek — w powietrzu płynie ona, lecz nim się obejrzałeś, czar przysł — i bańka kona“. Ile jednak szkody wyrządza to jej „szybowanie“ w powietrzu? Boć „bańki“ czarukowskie, olsztyń-

pisuje rosnącej wydajności pracy w wyniku podjętego przez klasę robotniczą współzawodnictwa.

Już pierwsze zapoznanie się z wynikami naszej pracy w minionym półroczu wskazuje na to, że droga, po jakiej idzie polski lud pracujący, jest słuszną. Dalszy rozwój współzawodnictwa, dalsza walka o wzmożenie wydajności pracy, dalsze wzmożenie produkcji, oto warunek zwycięskiego wykonania całego Planu Trzyletniego.

K. W.

Wzmagają się wysiłki ofiarnej pracy — wzrasta produkcja

Łódzka klasa robotnicza nie szczędzi sił dla uczczenia Wielkiej Rocznic

Już tylko dwa dni dzieli nas od wielkiego naszego święta narodowego, 5-tej rocznicy PKWN. We wszystkich fabrykach w tym żywa praca, tym szybciej walczą wrzeczona i stukają warstwy. Jak najprędzej i jak naj-

lepiej chcą robotnicy wykonać produkcję na dzień 22 lipca.

Oprócz ustalonych z góry cyfr, bilans każdej fabryki wzbogaca się o liczne dodatkowe zobowiązania, podejmowane specjalnie na cześć Święta Odrodzenia.

Czego dokonaliśmy w ciągu 5 lat

Obecnie, jak wiadomo, w budownictwie stosuje się w coraz większym stopniu konstrukcje żelbetonowe i materiały prefabrykowane. Pomimo to zapotrzebowanie na cegły wzrasta u nas stale, co świadczy o potęgują-

cym się ruchu budowlanym, gdyż ta sama ilość cegły, która potrzebna była w 1945 lub w 1946 roku, dla jednego budynku, dziś wystarczy na dwa, a tej samej kubaturze.

Wierzymy, że dzięki zespołom jakościowym — podstawie współzawodnictwa pracy — od setek braków spadnie do minimum.

J. Warcikowski
Korespondent fabryczny „Głosu Robotniczego“

Nasi korespondenci piszą

Współzawodnictwo i brygady jakościowe w PZPW Nr 3

W naszych zakładach — PZPW Nr 3 — notujemy stały wzrost uczestnictwa robotników we współzawodnictwie pracy. W pierwszym kwartale br. we współzawodnictwie pracy udział brało 22 procent członków załogi, w drugim kwartale br. liczba współzawodniczących wzrosła do 38 procent załogi, w rozpoczynającym się trzecim kwartale produkcyjnym udział już bierze 55 procent załogi.

Wzrost liczby współzawodniczących przyczynił się do zwiększenia produkcji. W pierwszym kwartale br. zakłady nasze wykonywały plan produkcyjny ilościowy w 103,8 proc., a w drugim kwartale br. plan został wykonany w 114,5 proc.

Wraz ze wzrostem ilościowym produkcji nie szło jednak zmniejszenie procentu braków. Procent braków w pierwszym kwartale br. wyniósł u nas 0,2

proc., a w drugim kwartale br. wzrósł nawet do 0,6.

Organizacja partyjna i aktywny związkowy w naszych zakładach w odpowiedzi na uchwałę II Kongresu Związków Zawodowych w sprawie podniesienia jakości produkcji przysta-

Mili goście w „Wi-Fa-Mie“

Na zaproszenie pracowników naszej fabryki w dniu 13 lipca przyjechała do nas w godzinach rannych delegacja rolników z kolonii Galkówek w liczbie 15 osób. Z rolnikami tymi łączą nas więzy współpracy i sojuszu robotniczo-chłopskiego. Pragnęliśmy jeszcze bardziej te więzy zacieśnić pokazaliśmy im, jak wygląda nasza fabryka i jak w niej pracujemy. Najwięcej zainteresowania

wśród gości wzbudziła odlewania, gdzie odbywał się właśnie odlew. Również bardzo zaciekały rolników plany rozbudowy naszej fabryki, jednej z największych fabryk maszyn w łódzkiej Polsce, które przedstawił im dyrektor techniczny — tow. H. Chmielewski. Po pokazaniu naszych zakładów zaprosiliśmy milych gości na obiad do Gospody Ludowej. Po obiedzie delegacja udała

się do kina Bałtyk na film pt. „Cien Graniczna“, a następnie żegnana serdecznie przez robotników i dyrekcję naszych zakładów udała się w drogę powrotną, zapraszając nas do siebie na zabawę ludową.

Z. Wieszke
Korespondent fabryczny „Głosu“ z „Wi-Fa-My“

To i owo

Składka na gagatka

Na przyjęciu, urządzonym niedawno przez pewnego lorda angielskiego, był obecny tak popularny wśród arystokratyczno-plutokratycznej „śmietanki“ brytyjskiej — mister Winston Churchill.

Jeden z gości, dziennikarz, korzysta z okazji i pragnie przeprowadzić dłuższą rozmowę z wyleńtym „ludem“ brytyjskich saloonów.

— Niech pan tylko głośno mówi! — ostrzega ktoś dziennikarza.

— A co — dziwi się dziennikarz — mister Churchill ogluchi?

— Nie zupełnie — uśmiecha się informator. — W każdym razie wydaje mu się, iż jest głuchy, bo od 1945 roku nie słyszy... huk armat.

To prawda. Mister Churchill, w rzeczy samej, nie słyszy obecnie huk armat i bardzo nad tym smutnym faktem boleje. Tej boleści dał już niejednokrotnie praktyczny wyraz, dając zresztą również wyraz nadziejom, iż upragniony przez siebie „halas bojowy“ jeszcze usłyszy.

Oto ostatnio znowu wypływa nazwisko mister Churchilla... jako filantropa. Mister Churchill otworzył listę ofiar na obrońców... osławionego zbrodniarza wojennego, generała SS, von Mannsteina. Mister Churchill ofiarował aż 25 funtów szterlingów, aby dopomóc w zwolnieniu z więzienia hitlerowskiego oprawcy — jednego z „wodzów“ faszystowskiego najazdu na Związek Radziecki. Mister Churchill wraz z „ofiarami“ łączy, oczywiście, marzenie, że może kiedyś... że jeszcze raz... że razem z von Mannsteinem, von Rundstedtem itd.

Być może, że na ten cel mister Churchill dąży nie 25 funtów, ale cały swój majątek. Nie ulega jednak wątpliwości, że ani ta ani inne „ofiar“, składane „bożkami wojny“ przez kapitalizm amerykański nie na wiele się przydadzą. Istnieje bowiem dziś jedna, wielka siła, której żadnymi „składkami“ się nie przekupi: potężniejszy coraz bardziej, wielomilionowy obóz pokoju ze Związkiem Radzieckim na czele...

E. TAM.

Każdego dnia napływają do nas wiadomości, że w tej fabryce uporządkowano już teren, w tamtej zorganizowano zespoły najwyższej jakości, w innej znów wyremontowano żłobek lub przedszkole.

PZPB i W Nr 22 donoszą nam, że zorganizowały już 38 brygad najwyższej jakości, PZPDz, i G. Nr 5 posiadają już w dziesięciu 2 zespoły gatunkowe, które przykładem swym przyciągają pozostałych pracowników tego działu.

Ośrodek Konfekcyjny Nr 3 „Wólcanka“ tak energicznie zabrał się do pracy, że plan miesięczny będzie tu wykonany o 3 dni przed terminem.

We wszystkich zakładach żywa prowadzona są roboty porządkowe. Pracownicy Zakładów Metalowych d. „Weigt“ w wolnych chwilach oczyszczają teren fabryczny robotnicy PZPJG Nr 4 rozbierają stare komórki, dotychczas bezużyteczne i sarszące podwórze fabryczne, oraz zakładają na tym miejscu trawnik. Cały teren fabryczny otaczają przez tego siatkę.

W PZPDz Nr 1 robotnicy przeprowadzają wzdłuż podwórza betonowy chodnik, który usunie

Dalsze zobowiązania robotników łódzkich

Załoga Łódzkiej Zakładów Przemysłu Odzieżowego przy ul. Sterlinga 26, dla upamiętnienia rocznicy Manifestu PKWN postanowiła pracować 7.500 godzin przy odgruzowaniu Bałtu. Koło Ligi Kobiet ma uprządkować sale oddziałowe na terenie zakładu oraz doprowadzić do estetycznego wyglądu groby poległych żołnierzy polskich i radzieckich, pracownicy działu technicznego zobowiązali się wyremontować do dnia 22 bm. 77 maszyn kompletnych oraz 6 urządzeń taśmowych ruchomych dla Warszawskich Zakładów Przemysłu Odzieżowego, jak również zlikwidować postoje maszyn apogajnych. Brakarki uchwaliły do dnia 22 bm. skontrolować po godzinach pracy 3000 sztuk płaszczy.

C. Z.
Korespondent „Głosu“

raz na zawsze błoto, utrudniające przejście z jednego oddziału do drugiego. Poza tym załoga tej fabryki zbuduje magazyn na narzędzia i zakończy remont przed szkoła. Również w PZPDz Nr 3 pracują energicznie wszystkie oddziały produkcyjne. Wydział Techniczny już od szeregu dni naprawia maszynę kotonową, która z całkowicie zniszczonej, niezdatnej do użytku, przerobiona będzie na sprawnie działającą maszynę kotonową 39 GG. Robotnicy i technicy donoszą, że maszyna ta ruszy w przeddzień święta Odrodzenia. Poza tym pracownicy tego wydziału uruchomią na dzień 22 lipca jeden stół z ośmioma maszynami szwalniczymi do szycia rekawiczek, a Rada Zakładowa i Wydział Socjalny skompletują wyposażenie żłobka i przedszkola. Łódzkie Zakłady Garbarskie Oddział I, II i III, donoszą nam, że dla uczczenia rocznicy PKWN pracownicy zakładów już od szeregu dni biorą czynny udział w odgruzowaniu Bałtu, oczyszczając przy pomocy tabory fabrycznego plac przy ul. Zgierskiej.

Centrala Rolnicza spółdzielni „Samopomoc Chłopska“ także podjęła szereg cennych zobowiązań. Inspektorat Centrali postanowił wykonać plan kontrakcji trzody chlewnej na pierwszy kwartał 1950 roku w ilości 66 tysięcy sztuk do 22 lipca, co przy śpieszy terminu kontrakcji o 2 miesiące. Dział ziemiopłodów zakończy przedterminowo kontrakcję i zakup ziemniaków dla ludzkiej pracy na okres jesienno-zimowy. Dział produkcji rolnej przedterminowo uruchomi nowo-zobowiązaną przetwórnio owocowo-warzywniczą w Piątku. Dział szkolniowy dokona inspekcji wszystkich praktykantów w spółdzielczości samopomocowej, uprządkuje i uruchomi biblioteczki we wszystkich gminnych spółdzielniach.

Zakłady przemysłowe i instytucje Łodzi i województwa starają się jak najgłośniej przygotować do godnego obchodu Święta Odrodzenia. (sam)

Rzeczywistość za „dolarową kurtyną

Sztabowcy Hitlera mają znów głos

Dz eci — którym odmawia się powrotu do ojczyzny i rodziny

(Od specjalnego korespondenta „Głosu“)

Ze specjalnym zainteresowaniem zbieram wiadomości, dotyczące politycznego i gospodarczego życia w Niemczech Zachodnich, dzieląc je przy tym na dwie kategorie: na te, które pochodzą z anglo-amerykańskich źródeł propagandowych i na te, które... odpowiadają rzeczywistości. W wyniku otrzymuję prawdziwy obraz tego, co się dzieje za „dolarową kurtyną“.

O to kilka faktów z ostatnich tygodni; można w nich jak w zwierciadle zobaczyć, do czego zmierza polityka władców Trizonii, którzy z jednej strony — trzymając za kratami więziennymi b. więźnia hitlerowskich obozów, przywódcę komunistów Maxa Reimanna, z drugiej zaś — udziela w strefie amerykańskiej gościny b. „fuchrerowi“ berlińskich oddziałów SA, Walterowi Stennesowi, który uciekł aż... z Szanghaju do Niemiec.

GENERALOWIE PISZA...

Na wystawach wszystkich księgarń Niemiec Zachodnich i zachodniego Berlina, na ówczesnych kolejowych i w kioskach ulicznych ukazała się ostatnio książka z widniejącą na okładce fotografia Hitlera w pełnej goli. Tytuł książki brzmi: „Hitler jako dowódca“. Autor — b. szef sztabu generalnego, Franz Halder.

Czytałem tę książkę; stanowi ona próbę usprawiedliwienia niemieckiego sztabu generalnego z odpowiedzialności za klęskę, którą poniosły Niemcy, inaczej powiedziawszy — chęć powiedzenia narodom niemieckim, że gdyby na czele wojsk niemieckich stał, jako dowódca, pruski generał-fachowiec, a nie „dyletant“, którym był Hitler, losy Niemiec i Europy ułożyłyby się zupełnie inaczej, a zatem... cześć i chwała pruskiemu militarystom.

To „odbronzowienie“ generałów nie jest bynajmniej pożyteczne z ostrą krytyką Hitlera za jego zbrodnie. „Zdenazifikowany“ zbrodniarz wojenny Halder nie może potępiać tego, co nazywał zbrodniarzem Nr 1 — Hitler, a jeżeli już go osądza, to tylko dlatego, że nadto szatował życiem... własnych żołnierzy, synów niemieckiego narodu. Poza tym nie odmawia mu nawet pewnych „zasług“ pisząc, że Hitler był „motorem, poruszającym żywotne siły armii i narodu“.

Książka wydana została w Mo-rachum, gdzie przeszła (łącznie z okładką) przez amerykańską cenzurę. Nakład ma — olbrzymi, gdyż wielu „demokratyzowanych“ Niemców kupuje ją po to, aby mieć na pamięć jeszcze jeden — powojenny portret „fuchrera“.

Franz Halder, który oficjalnie pracuje w amerykańskim „Biurze Historycznym“, a faktycznie ma wraz z Guderianem „specjalne zadanie“, natury militarno-wywiadowczej, otrzymał dzięki wydanej za zezwoleniem swych przełożonych książce nieślą „gratyfikację“ za wierną służbę — teraz i... w przyszłości.

BYLI MINISTROWIE RADZA

Nie tylko b. generałowie Hitlera, jak Guderian lub Halder, mają w Niemczech Zachodnich pełne ręce roboty. Również i b. hitlerowskie ministrowie są coraz częściej zapraszani do narad i do pomocy obecnym władcom Trizonii.

Kariera b. prezydenta Banku Rzeszy, Hjalmar Schachta, jest już znana: niejednokrotnie dawano mu do zrozumienia, że mógłby właściwie zająć odpowiednie stanowisko w przyszłym rządzie „republikę związkową“ i tylko obawa przed protestem ludności robotniczej Zagłębia Ruhry i Westfali powstrzymała dotychczas „miarodajne czynniki“ Zachodnich Niemiec do oficjalnego „prowadzenia Schachta z powrotem na ministerialny fotel. Ale władze okupacyjne mniej są skrupowane od władz niemieckich, nie liczą się też z wolą i opinią mas robotniczych i dlatego stało się możliwe, że hitlerowski minister finansów Schachta został w procesie norymberskim zostawiony przez amerykańską ko-

misję, jako „rzeczoznawca“ dla omówienia niemieckich spraw finansowych przy uchwalaniu konstytucji w Bonn.

HITLEROWSKIE NIEWOLNICTWO TRWA...

Jeszcze jeden fakt, tym razem z życia na wsi, ściśle mówiąc z życia w majątkach obszarńskich Niemiec Zachodnich. Oto majątek o szkockiej nazwie — Glasgow, obok Stuttgartu o wielkości 200 ha. Właścicielem jest b. aktywista hitlerowski Józef Rose, któremu w czasie wojny Arbeitsamt przydzielił 35 robotników zagranicznych. Rose traktował ich ze znaną hitlerowską brutalnością, trzymając pod strażą w barakach na zgniłej słomie; za najdrobniejszy przewinienie groził oddaniem do gestapo, zmuszał do pracy po-

nad miarę i ponad siły, nie uwzględniając ani niedzieli ani świąt. Tak było w czasie wojny, ale dziś? Czy Józef Rose siedzi może sam w baraku obozowym, a jego rozparcelowany majątek oddano chłopom?

Ani jedno, ani drugie. Josef Rose, obszarnik spod Stuttgartu w strefie amerykańskiej, ma dziś znowu 30 parobków niemieckich, a wśród nich (słuchajcie!) 14-letnią dziewczynkę ukraińską, Daszę Kawczak. Z tą dziewczynką to cała historia: wywieźli ją wraz z matką hitlerową z Ukrainy do Niemiec i tu na targu białych niewolnie zdobył je Rose.

Pracowały od świtu do nocy, ale i to nie wystarczało obszarnikowi. Zadenuncjował matkę do gestapo, po czym wywieziono ją do Lucemburgu. Natomiast Daszę przeniesiono do innego majątku.

Wojna minęła, matka uwolniona z obozu wróciła na Ukrainę i czynnie rozpaczała poszukiwaniu za córką, natrafiła wreszcie na jej ślad — w majątku Glasgow. Od roku trwa już starania, aby zwolnić 14-letnią

dziewczynkę z powojennej niewoli, od roku już śle matka z dalekiej Ukrainy list za listem, aby oddano jej córkę.

Ale władze IRO (Międzynarodowa Organizacja Pomocy Uchodźcom) umyślnie ręce twierdzą, że nie są kompetentne w tej sprawie, zaś polska policja nie może zbyt dobrze żyć z Josefem Rose, aby miała interweniować i odebrać zagubioną na hitlerowskim folwarku ukraińskie dziecko.

Oczywiście, wypadków tego rodzaju jest w strefach zachodnich o wiele więcej, a wśród wywiezionych przez hitlerowców dzieci nie brak również wielu dzieci polskich.

Byli generalowie piszą, byli ministrowie radzą, a do uprawy zachodnio-niemieckich pól używa się nadal — „niewolników ze Wschodu“.

Nie dziwnie, że Walter Sienas, b. wódz brunatnych kaszui, a do niedawna dowódca „gwardii“ Czang Kai Sze, a z Chin uciekł do Niemiec Zachodnich, bo i gdzie znaleźć lepsze schronienie, pomoc i... (miejmy nadzieję) odpowiednie dla siebie zajęcia?

Leopold Marszałek.

Wpłynęły już pierwsze gazetki ścienne na Wystawę „Głosu Robotniczego“

Już za kilka dni odbędzie się otwarcie II-lej Wystawy Gazetek Ściennej.

Dnia 16 bm. wpłynęły do naszej Redakcji pierwsze egzemplarze wystawowe gazetek ściennych między innymi z Centralnego Zarządu TOR, gazeta „Miejskich Zakładów Komunikacyjnych“, „Tramwaj“, „Widomości z PZPB nr 6“, „Odrodzenie“ oraz gazeta „Głos Robotniczy“ z PZPB nr 6.

Jeszcze za wcześnie, by nadać ocenę tych gazetek, dokonają jej między innymi i zwiedzający II-lej Wystawę Gazetek Ściennej.

Pragniemy jednak zwrócić uwagę na niedostateczny jeszcze napływ gazetek ściennych. Wydaje się, że większość zakładów pracy w naszym mieście

województwie nadesłała nam wystawowe egzemplarze gazetek ściennych w ostatniej chwili.

Stąd też apel Komitetu Organizacyjnego Wystawy: Komitet Redakcyjny gazetek ściennych, dzień otwarcia wystawy,

21 lipca br. — jest już bliski, nie należy zwlekać do ostatniego momentu z nadesłaniem gazetek ściennych. Ostateczny termin zdawania egzemplarzy gazetek upływa 20 lipca br. o godzinie 12.

Ważne i cenne źródło doświadczeń

Wyniki prac Rady Naukowej Akademii Nauk ZSRR

Staraniem Łódzkiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego wydany został skrypt, zawierający tłumaczenie materiałów do dyskusji z posiedzenia Rady Naukowej Akademii Nauk ZSRR. Materiały te, obejmujące referat członka — korespondenta A. N. ZSRR K. W. Ostrowitianowa p. t. „O zadaniach naukowo-badawczej pracy w dziedzinie ekonomiki w Związku Radzieckim“, streszczające przebiegu i podsumowanie dyskusji, oraz rezolucję, uchwaloną przez Radę Naukową A. N. ZSRR, drukowane były w numerach 8 i 9 radzieckiego miesięcznika ekonomicznego „Woprosy Ekonomiki“.

Głęboka, a zarazem konstruktywna krytyka dotychczasowych wyników pracy ekonomistów radzieckich, przeprowadzona z bolszewicką bezkompromisowością przez znanego uczonego radzieckiego, K. W. Ostrowitianowa, stanowi dla nauki polskiej, ważne i cenne źródło doświadczeń.

Uwagi Ostrowitianowa o częste popełnianie błędów w pracy naukowo-badawczej w dziedzinie ekonomiki socjalistycznej znajdują pełne zastosowanie w naszych warunkach oraz dają praktyczne podstawy do zwalczania szkodliwego w tej dziedzinie ciasnego empiryzmu.

„Centralnym punktem pracy naukowej w dziedzinie radzieckiej ekonomiki — czytamy w referacie Ostrowitianowa, — winno stać się twórczo opracowywanie prawidłowości socjalistycznej ekonomiki na podstawie upowszechnienia praktyki socjalistycznego budownictwa, uzbrojenie kadr w znajomość ekonomicznych praw socjalizmu i umiejętności posługiwania się tymi prawami w praktyce“.

„Decydującym warunkiem likwidacji opóźnienia prac naukowych w dziedzinie ekonomiki — konkluduje Ostrowitianow — jest wszechstronne stosowanie krytyki i samo krytyki w naukowych instytucjach, na katedrach wyższych uczelni i na łamach prasy, na podstawie stopniowego wprowadzania zasady partyjności w pracy naukowej i nieublaganej walki ze wszelkimi przejawami burżuazyjnej ideologii w pracach ekonomistów i uniżoności w stosunku do burżuazyjnej nauki i techniki“.

Powyższe cytaty świadczą bez komentarzy, jak doniosłą pozycję dla usprawnienia metodyki pracy polskich naukowców a przede wszystkim ekonomistów stanowią wyniki obrad Rady Naukowej Akademii Nauk ZSRR. Szkoda, że materiały te, starannie opracowane i przełożone przez mgr. Władysława Holzmanę, nie zostały wydane w formie broszury, co umożliwiło by korzystanie z nich wszystkim, pragnącym studiować zagadnienia ekonomiki socjalistycznej.

Kar.

W najbardziej na zachód wusunięciem porcie polskim

Prace i duma Swinoujścia

Budowa największej w Europie bazy rybackiej rażno posuwa się naprzód

Rście już „nasz“ prom, zwiedziście latarnię, oglądaliście budowę?

O godz. 6-tej popoł., przed dworcem morskim panuje ożywiony ruch. O tej godzinie codziennie do Odry — Portu zawija statek — prom. Mieszkańcy Swinoujścia choć widzieli już nieraz, jak to pociąg, silnie gwizdząc zwolna opuszcza statek i wjeżdża na ląd, przychodzą tu niemal codziennie, aby jeszcze raz popatrzeć na prom, na dym, który bucha z kominów statku i ułłada się na niebie w delikatne obłoki.

Tłumaczyliśmy, że jest późno, że kiedyś indziej zwiedzimy stocznię rybacką i teren budowy. Lecz rybacy i robotnicy nie ustępowali. — Jeśli przyjechaliście do Swinoujścia, to trzeba zobaczyć to, co w nim najważniejsze.

Co było robić, udaliśmy się na zwiedzenie bazy. I dobrze się stało, że poszliśmy. Z hukiem pracuje betonarka, zgrzytają piły, przecinające deski na szalowania, rytmicznie uderzają młotki. 240 par rąk wspólnym wysiłkiem z dnia na dzień wznosi w górę wielki kompleks budynków I-lej Chłodni.

Szare słupy betonowe, poprzeczne ściany nie odcinają się kolorem od tła piasku, na którym wyrastają gmachy chłodni. Niezorientowany w budowie zwiedzający nie bardzo może sobie uziwnić rozmiary i zarys tej gigantycznej budowli. Lecz dla robotników — chłodnia jest już widoczna, jak na dłoni.

Tu będzie fileciarnia, tam zamrażalnia a w środku chłodnia właściwa. Tu robimy stropy piwniczne, tam już wznosi się parter — mówi zatrudniona przy betonowaniu przodownia pracy, Halina Poroga. Patrzę na jej zdrową, ogorzałą słońcem twarz, którą zdobi pogodny uśmiech. Halina Poroga uśmiecha się zawsze, gdy mówi o budowie. Pracuje tu rok i pracę swą bardzo lubi.

— Przecież każdy dzień przynosi widoczne rezultaty. Budowa posuwa się w oczach. Popracujemy jeszcze dwa lata, a wtedy ujrzymy piękne gmachy, które tu z piasku i na piasku wyrósł. 10 tysięcy ton ryb przedzieje miesięcznie przez naszą chłodnię.

Oj, będą się musieli rybacy nauwijać, aby magazyny zapamięć. Oj, nie zabraknie roboty — z zapalem dorzucą na zakończenie rozmowy dziewczyna.

— Oj, będą się musieli rybacy nauwijać, aby magazyny zapamięć. Oj, nie zabraknie roboty — z zapalem dorzucą na zakończenie rozmowy dziewczyna.

— Oj, będą się musieli rybacy nauwijać, aby magazyny zapamięć. Oj, nie zabraknie roboty — z zapalem dorzucą na zakończenie rozmowy dziewczyna.

— Oj, będą się musieli rybacy nauwijać, aby magazyny zapamięć. Oj, nie zabraknie roboty — z zapalem dorzucą na zakończenie rozmowy dziewczyna.

— Oj, będą się musieli rybacy nauwijać, aby magazyny zapamięć. Oj, nie zabraknie roboty — z zapalem dorzucą na zakończenie rozmowy dziewczyna.

— Oj, będą się musieli rybacy nauwijać, aby magazyny zapamięć. Oj, nie zabraknie roboty — z zapalem dorzucą na zakończenie rozmowy dziewczyna.

— Oj, będą się musieli rybacy nauwijać, aby magazyny zapamięć. Oj, nie zabraknie roboty — z zapalem dorzucą na zakończenie rozmowy dziewczyna.

— Oj, będą się musieli rybacy nauwijać, aby magazyny zapamięć. Oj, nie zabraknie roboty — z zapalem dorzucą na zakończenie rozmowy dziewczyna.

— Oj, będą się musieli rybacy nauwijać, aby magazyny zapamięć. Oj, nie zabraknie roboty — z zapalem dorzucą na zakończenie rozmowy dziewczyna.

Dar Instytutu Fr. Chopina dla profesorów konserwatorium w Moskwie

W związku z pobytem w Warszawie znanego pianisty radzieckiego, członka Instytutu Fryderyka Chopina, Jakuba Żaka — Instytut zaofiarował za jego pośrednictwem dla profesorów klasy fortepianowej konserwatorium w Moskwie 24 portrety Chopina, wykonane w portretu, wg. jedynej autentycznej podobizny fotograficznej.

O najlepiej pracujących

kół Towarzystwa Przyjaźni Polsko - Radzieckiej należy koło przy PZPB Nr 1. Jest ono zarazem i stare i nowe. Stare — bo zostało założone już w 1946 roku, a nowe dlatego, że do piero od stycznia bieżącego roku rozpoczęło normalną pracę, kiedy funkcję przewodniczącego objął tow. Ka-raszewski.

— Wstyd powiedzieć — mówi on — jak koło przedtem wyglądało. Liczyło bardzo mało członków. Ponadto nie odbywały się zebrania, nie płacono składek członkowskich...

— Jak się przedstawia sytuacja obecnie?

— Dziś koło liczy 950 członków rzeczywistych i 14.000 członków wspierających. Koło zakładowe dzieli się na oddziały, z własnymi zarządami, podległymi zarządowi zakładowemu. Kół oddziałowych jest siedem, z których trzy zasięgują na specjalne wyróżnie-

Krzepnie przyjaźń polsko-radziecka

Prawie cała załoga PZPB Nr 1 należy do TPPR

Co tydzień odbywają się odprawy sekretarzy i przewodniczących kół oddziałowych. Z całą energią prowadzi się akcja werbunkowa. Zarząd koła zakładowego

Towarzystwo Przyjaźni Polsko - Radzieckiej stawia sobie następujące cele: a) pogłębienie harmonijnego współzycia narodu polskiego z narodem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich; b) zbliżenie i przyjaźń współpracę między Polską a ZSRR na polu gospodarczym i kulturalno - społecznym; c) przez umacnianie przyjaźni między narodem polskim, a narodem ZSRR przyczynianie się do ugruntowania pokojowego współzycia wszystkich demokratycznych narodów.

(Ze Statutu TPPR)

cym. tow. Dobrzyckim. Posiadając własny kolportaż, zarząd koła rozprządza wśród swych członków pisma radzieckie, jak: „Prawda“, „Izwestia“, „Komsomolskaja Prawda“, „Wolność“ oraz „Przyjaźń“, go postawił przed sobą zadanie uzyskania liczby 5.000 członków rzeczywistych. W najbliższym czasie zostaną zorganizowane kursy języka rosyjskiego. Niezależnie od tej działalności zarząd prowadzi ak-

cję kulturalno - oświatową. A więc: urząda pogadanki, wycieczki, rozprowadza wśród członków ulgowe bilety i kupony do kin i teatrów.

Na specjalne podkreślenie zasługuje fakt bardzo regularnego opłacania składek przez członków koła. Około 30.000 złotych miesięcznie przekazuje zarząd koła do kasy Zarządu Głównego Towarzystwa.

Mimo to wszystko przewodniczący koła, tow. Karaszewski, nie jest jeszcze zadowolony z wyników pracy zarządu.

Musimy dokonać więcej, musimy bardziej uaktywnić działalność zarządu zakładowego, jak i zarządów oddziałowych, by idea przyjaźni polsko - radzieckiej stała się jak najbardziej popularna wśród załogi PZPB Nr 1.

Wszystko wskazuje na to, że ambitny zarząd koła realizuje swoje zamierzenia.

Kronika m. Radomska

KOMU WINSZUJEMY

Środa, dnia 20 lipca

1949 r.

Dziś: Czesława

WAŻNIEJSZE TELEFONY

- 10 — Straż Pożarna
- 11 — Urząd Bezp. Publicznego
- 12 — „Głos Radomszczański”
- 12 — R. S. W. „Prasa”
- 13 — Powiatowa Komenda MO
- 61 — Miejski Komisarz MO
- 61 — Starostwo Powiatowe
- 60 — Szpital Powiatowy

DYŻURY APTEK

Dzisiejszej nocy dyżuruje apteka mgr. Rudzińskiego mieszcząca się przy ul. Reymonta 32.

KINA

Kino „Wolność” ul. Narutowicza 8 wyświetla film produkcji polskiej pt. „Zakazane piosenki”.

Początek seansów w dni powszednie o godz. 18 i 20, w niedziele i święta poranki o godz. 9 i 11, seanse popołudniowe o godz. 16, 18 i 20-ej.

Cena biletów na poranki wynosi 25 zł na każde miejsce.

Adres Redakcji i Administracji „Głos Radomszczański” Radomsko, ul. Reymonta nr. 39.

Administracja — telefon nr. 12, czynna codziennie od godz. 9-ej do 16-ej.

Szczepienia ochronne przeciw durowi brzuszemu na terenie pow. radomszczańskiego

Szczepienia ochronne przeciw durowi brzuszemu odbywają się na terenie powiatu radomszczańskiego od dnia 15 lipca do 15 sierpnia br. W terminie tym poddana będzie szczepieniu ludność mieszkająca na terenie następujących gmin: Gidle, Pławno, Wielgomłynny, Brudzie, Przerąb, Dmenin, Garnek, Koniecpol (także mia-

sto Koniecpol), Pajęczno oraz Zamoście.

Szczepienia są bezpłatne i obowiązkowe. Od szczepień zwolnieni są jedynie ci, którzy przechodzili dur brzuszny, nie dalej jednak jak 5 miesięcy temu.

Osoby, które poddały się szczepieniu otrzymują świadectwa szczepień, które na leży przechować do dnia 1 stycznia 1950 roku.

30 książek

dla Publicznej Biblioteki Powiatowej w Radomsku

Ministerstwo Oświaty z okazji pięćdziesiąt rocznicy powstania Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego, zakupiło dla 2.716 bibliotek komplety książek, obejmujące ostatnie nowości z zakresu beletrystyki oraz literatury popularno-naukowej, ze szczególnym uwzględnieniem działu społeczno-politycznego. Między innymi znajdują się: Olbrachta „Anna prolet-

riuszka”, Tołstoja „Śmierć Sędziego Golowina”, mała biblioteczka marksizmu i leninizmu i szereg temu podobnych.

Powiatowa Biblioteka Publiczna w Radomsku otrzymała również komplet książek, składający się z 80 tomów. Książki te w najbliższych dniach udostępnione zostaną czytelnikom w punktach bibliotecznych.

Zel.

Wyprzedaż towarów „Konsumu”

Powiatowa Rada Związków Zawodowych w Radomsku podaje do wiadomości mieszkańców naszego miasta i powiatu, że w związku z likwidacją sklepu rozdzielczego „Konsum”, spółdzielni ta przystępuje do wyprzedaży takich towarów jak: marynarki płaszczy, materiały ubraniowe, dreluchy i inne, po przystępnych dla świata pracy cenach.

Gminne Spółdzielnie, które chcą zakupić wyżej wymienione towary dla swoich członków winny zgłosić się w spółdzielnię „Konsum”, mieszczącej się w Radomsku przy ul. Kościuszki 21.

Za względu na to że li-

kwidacja nastąpi z dniem 1 sierpnia br. Gminne Spółdzielnie proszone są o szybkie zgłoszenie się.

CENNIK OGŁOSZEŃ

w dzienniku „GŁOS RADOMSZCZAŃSKI”

Za jednostkę obliczeniową dla ogłoszeń wymiarowych przyjęto 1 mm przez szerokość 1 łamu (szpalty) w tekście i za tekstem — 6 łamów po 45 mm.

Ogłoszenia drobne liczy się za słowo:

Wielkość ogłoszeń	Za tekstem	Nekrologi	Drobne
od 1 do 100 mm	70	70	70 zł
od 101 do 200 mm	10	110	
od 201 do 300 mm	60	160	
powyżej 300 mm	200	200	

Ogłoszenia tabelaryczne, bilanse i kombinowane o 100 proc. drożej.

Ogłoszenia w numerach niedzielnych i świątecznych o 50 proc. drożej.

Ogłoszenia w numerach niedzielnych i świątecznych o 50 proc. drożej.

Radomszczański świat pracy
godnie uczei Święto Odrodzenia

Do niekończącej się listy zobowiązań, które podejmuje radomszczański świat pracy dla uczczenia piętej rocznicy wydania Manifestu PKWN, dodać musimy jeszcze kilka.

Pracownicy Wydziału Elektrycznego Państwowej Fabryki Mebli Giętych Nr 1, ob. ob. Gala Czesław, Kaczwiński Julian i Minecki Józef zobowiązali się dla uczczenia Święta Odrodzenia uruchomić agregat elektryczny do spawania metali, który od 1946 r. stoi nieczynny. Warto nadmienić, że z braku agregatu wszelkie spawania przeprowadzane były do tej pory w zakładach przemysłowych „Metalurgia”.

Na odprawie wszystkich pracowników Powszechnej Spółdzielni Spożywców w Radomsku, zebrani uchwalili przepracować 13 godzin dla odbudowy Państwa oraz opodatkować się w wysokości 2 procent w miesiącu lipcu, na odbudowę Warszawy.

Hufiec Powszechnej Organizacji „Służba Polsce” przy Państwowej Fabryce Mebli Giętych Nr 2 postanowił na dzień 22 lipca uporządkować dziedzinie fabryczny, ułożyć wszystkie łaty bukowe oraz posegregować i ułożyć w stosy deski.

Be

„Cud” lubelski

wymyślili wrogowie Polski Ludowej

W dniu 16 bm. w Państwowej Fabryce Mebli Giętych Nr 1 odbyło się zebranie całej załogi fabrycznej w sprawie rzekomego „cudu” w Lublinie. Zebranie zabrał głos inny

mi powiedział: „Impreza lubelska wywołana została przez reakcyjną część kleru, która chce zerwać na uczuciach łatwowiernych ludzi i zwykłej ludzkiej ciekawości. Rzekomy „cud” w Lublinie był zwykłym oszustwem, które w konsekwencji stało się przyczyną śmierci 20-letniej dziewczyny i ciężkich pokaleczeń innych 19-tu osób. „Cud” lubelski wymyślili wrogowie Polski Ludowej i wydziedzieli czeni obszarnicy.”

Następnie zabrał głos tow. Pawlak, który między inny

Wzrasta dyscyplina pracy
w Państwowej Fabryce Mebli Giętych

Radomszczańskie zakłady pracy mogą poszczycić się poważnymi osiągnięciami na każdym niemal odcinku. Fabryki zwiększają znacznie produkcję, załogi z wielkim powodzeniem współzawodniczą z sobą i realizują system oszczędnościowy, jed-

nym słowem przyczyniają się znacznie do tego, aby zwiększać stale ilość i jakość produkcji przy jednoczesnym obniżeniu jej kosztów.

Aby jednak można było mówić o dobrze pracującym zakładzie, konieczną jest do tego karność załogi, czyli dyscyplina pracy. Nie tak dawno bo jeszcze przed rokiem sytuacja na tym odcinku nie była zadawalająca. Liczni robotnicy z błahych powodów nie przychodzili do pracy, albo też spóźniali się.

Dzisiaj na odcinku tym znacznie się polepszyło. Najleśszym tego dowodem jest fakt, że podczas gdy w styczniu robotnicy Państwowej Fabryki Mebli Giętych Nr 2 opuścili ogółem 1 900 godzin w czerwcu „dwójka” zanotowała tylko 16 godzin nieobecności. Na tak radykalną zmianę, która zaszła w przeciągu niespełna pół roku, winno wiele czynników, przede wszystkim jednak świadomość robotników, którzy zdają sobie doskonale sprawę z faktu, że każde niedociągnięcie opóźnia produkcję, a tym samym opóźnia poprawę warunków bytu klasy pracującej.

I gdy rozmawiamy z robotnikami mówią nam: „W ostatnim okresie dyscyplina pracy na naszym zakładzie wzrosła znacznie. Stało się to dlatego, że zrozumieliśmy już, iż przez zwiększenie dyscypliny, przez współzawodnictwo i racjonalne oszczędzanie, a wreszcie także przez ciągłą walkę o przedterminowe wykonanie planu i jakości produkcji, przyczynimy się do szybszej odbudowy naszego kraju. Ta świadomość rodzi w nas zapał do pracy, ona też zwiększa dyscyplinę pracy”.

Tyle powiedział nam robotnik giętarz. Trudno jest tutaj coś dodać. Możemy chyba powiedzieć jeszcze tylko to, że słowa te potwierdza codzienna praca radomszczańskich robotników, że potwierdza je ciągłe przekraczanie miesięcznych planów produkcyjnych.

Pe

Dzisiaj witamy sztafetę ZMP

Dziś o godzinie 12,25 przybyła do Radomska sztafeta ZMP-owska Nr 7, biegnąca z Cieszyńska do Warszawy.

Zarząd Powiatowy ZMP w Radomsku przejmując sztafetę na moście w Kłomnicach. Przez Kłomnicę i Radomsko sztafeta tworzyć będzie trójkąt, w skład którego wchodzi dwiema ZMP-ówki oraz junak „SP”. Poza granicami miast 500

metrowe odcinki biegowe przebiegać będą uczestnicy sztafety pojedynczo. Sztafeta wbiegnie do Radomska ulicą Armii Czerwonej do Placu 3-go Maja. Tutaj nastąpi opieczetowanie sztafety oraz ogłoszone zostaną dwa krótkie przemówienia. O godz. 12,35 nastąpi start do dalszego biegu.

Z Radomska sztafeta zdąży do Piotrkowa, gdzie kończy się trzeci etap.

Sąd Starościński karze

Sąd Starościński przy Starostwie w Radomsku ukarał kilku obywateli, nie stosujących się do przepisów:

Stanisława Barana, zamieszkałego w Radomsku przy ul. Reymonta 37 za to, że przechodził przez tory kolejowe — grzywną 500 zł.

Jakuba Słupskiego, zamieszkałego w Bogwieszowie za zakłócenie spokoju publicznego — grzywną 1.000 zł.

Marianą Grobla, zamieszkałego we wsi Browiecko

(gmina Dobryszczyce) za to, że jechał rowerem bez numeru, światła i dzwonka — grzywną 500 zł.

Krystynę Baran za przechodzenie przez tory kolejowe — grzywną 500 zł.

Antonięgo Piekacza, zamieszkałego na terenie gminy Żytno za to, że wypasał bydło na łąkach swego sąsieda — grzywną 1.000 zł.

Czesława Łukasika, zamieszkałego przy ul. Reymonta Nr 5 za pozostawienie konia i dorożki bez opieki — grzywną 500 zł.

Piotra Wierczorka za to, że wybudował stodołę bez zezwolenia Zarządu Gminy Rzańska — grzywną 3.000 złotych.

Ignacego Kaczmareczyka, zamieszkałego w Radomsku przy ul. Narutowicza 74 za prowadzenie przedsiębiorstwa gastronomicznego bez uzyskania koncesji — grzywną 3.000 zł.

Bronisława Botkę, zamieszkałego we wsi Korytno za dokonanie uboju wieprza

bez uprzedniego zbadania i oznakowanie mięsa — grzywną 5.000 zł.

Stanisława Leśniarkę za zawodu rolnika, zamieszka-

tego we wsi Kotków (gmina Przerąb) za sprzedaż mięsa nie znakowanego — grzywną 3.000 zł. z zamianą na dwa tygodnie aresztu.

Likwidujemy zniszczenia wojenne

Jeszcze podczas działań wojennych nasze rolnictwo przystępowało do pracy na uwolnionych ziemiach. Początki nie były łatwe... Okupant pozostawił po sobie zaminowane i poryte okopami pola, spustoszone i spalone wsie.

Statystyki roku 1945 obliczają stan odłogów na 7 tyś. 941 hektarów — czyli na 48,2 procent ziemi ornej w naszym kraju, a 29 procent w woj. łódzkim.

Wielki wysiłek ludności przy wydatnej pomocy państwa, przyczynił się do tego, że ten procent nieużytków malał w niewiarogodnie szybkim tempie. W 1948 roku zano — ano już tylko 9 procent nieużytków. Wydajność z ha osiągnęła wyższą od przedwojenną.

Szybka likwidacja zniszczeń wojennych na odcinku produkcji zwierzęcej wyka-

zała akcja kontraktacyjna. Wyniki kontraktacji za maj i czerwiec br. przewyższyły o 40 proc. ilość przewidzianą w planie. Akcja ta spotkała się z należytym zrozumieniem wśród mas chłopskich, jako najkorzystniejsza dla hodowców forma organizacji rynku zbytu.

Wędrowka po województwie

OZORKÓW

Największy w śródmieściu Ozorkowa Plac Armii Czerwonej przybierze obecnie charakter reprezentacyjny.

W związku z tym, że bywa się tu dotychczas targi i jarmarki przesunięte zostały na olbrzymi plac targowy przy ul. 37 pułku piechoty im. Ks. Poniatowskiego.

Czytajcie „Głos Radomszczański”

TEATR

PAŃSTWOWY
TEATR WOJSKA POLSKIEGO
(Jarcza 27)

Dziś o godz. 19,15 widowisko wokalo-taneczne „Kram z piósenkami” w reżyserii T. Schillera i w wykonaniu pięćdziesięciopięcioroosobowego zespołu słuchaczy Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej.

TEATR KAMERALNY
DOMU ŻOŁNIERZA
Łódź Daszyńskiego 34

Dziś o godz. 19,15 komedia Scribe'a „SZKLANKA WODY”.

Kasa czynna od 11-ej do 13-ej i od 15-ej. tel. 123-02.

TEATR LETNI „OSA”
ul. Piotrkowska 94

Komedia muzyczna „Jadzia Wdowa” z występami Władysława Walera — codziennie o godz. 19,30 — w niedzielę: święta o godz. 16, 19,30.

PAŃSTWOWY
TEATR POWSZECHNY

Gdz. 19,15 doskonała komedia G. Zapolskiej „Moralność Pani Dulskiej” z udziałem J. Adwiga Chojnackiej.

Ze względu na okres urlopowy komedia Gabrieli Zapolskiej „Moralność Pani Dulskiej” z udziałem J. Adwiga Chojnackiej grana będzie tylko do dnia 24 lipca 1949 r. włącznie.

TEATR KOMEDII MUZYCZNEJ
„LUTNIA”
Piotrkowska 243

Codziennie od dnia 7 lipca br. o godz. 19,15 „ROSE MARIE” — przepiękna romantyczna operetka w 7 obrazach. Udział bierze cały zespół Balet — Chór — Orkiestra.

UWAGA: Operetka „Rose — Marie” grana będzie tylko przez lipiec. Bilety w kasie teatru od godz. 10 do 13 i od 17-tej.

TEATR MELODRAM
Nieczynny z powodu remontu.

kina

ADRIA — „Cygańska miłość”
godz. 16, 18, 20,30
nieodzwolony dla młodzieży

BALTYK — „Młoda Gwardia”
godz. 16, 18,30, 21
film dozwolony dla młodzieży

BAJKA — „Kulisy Ringu”
godz. 18, 20
dozwolony dla młodzieży

GDYNIA — Program Aktualności Kraj. i Zagr. nr 30
godz. 11, 12, 13, 16, 17, 18, 19; 20; 21

HEL — „Złoty Kluczyk”
godz. 16, 18, 20
dozwolony dla młodzieży

MUZA — „Dwulicowa Kobieta”
godz. 18, 20
nieodzwolony dla młodzieży

POLONIA — „Ulica Graniczna”
godz. 15,30, 18, 20,30
film dozwolony dla młodzieży

PRZEDWIOSNIE — „Kulisy Wielkiej Rewii”
godz. 16, 18,30, 21
nieodzwolony dla młodzieży

ROBOTNIK — „Naręczona z Turkmenii”
godz. 16,30, 18,30, 20,30
film dozwolony dla młodzieży

ROMA — „Opowieść o prawdziwym człowieku”
godz. 18, 20
dozwolony dla młodzieży

W. A. Ażiewicz

203

Daleko od Moskwy

— Czy zamierzacie tu na mrozie, składać mi sprawozdanie? — zapytał niewzruszonym nie do końca głosem Batmanow, spojrzawszy na tekę i poszedł dalej.

Merzłakow, spojrzawszy na mrozu twarzy starca się dostosować swój chód do energicznych kroków Batmanowa i szybko go informował, że na punkcie dziesiątych dni szalała burza, która niosła kolosalne zwały śniegu i że dopiero teraz wszystko zaczyna powoli ożywać.

— Gdzie Pankow? — przerwał naczelnik budowy.

— Coś mu złego się przytrafiło, znikł gdzieś... Zginął, — jakby w poczuciu winy odezwał się Merzłakow.

— Jakto zginął? — Batmanow przystanął przerażony.

— Co mówicie?

— Zginął, towarzyszu naczelniku. Dobrze! do punktu w nocy, był bardzo zdenerwowany i od razu napadł na mnie... Spotkał po drodze pewnego człowieka... Ten pochodził z zatoki Umi, gdzie posiadamy swoją bazę oraz pięćdziesiąt pracowników, którzy rozładowali trzy okrety z materiałami...

— Co to ma wspólnego z Pankowem? Co plecacie!... Człowiek z którym się spotkał Pankow naopowiadał mi wszelkich bzdur, że ludzie umierają z głodu i inne rzeczy. Pankow postanowił natychmiast tam pojechać. Mówię mu: nie ma drogi, trzeba zaczekać, nie strasznego na bazie się nie dzieje. Jednakże nie chciał się zgodzić. Nad ranem odjechał na nartach i od tej pory więcej nie widzieliśmy go.

— Dlaczego więc pozwoliliście mu odejść?

— Jak mogłem go nie puścić! Przybył tu w charakterze inspektora, rewizora zarządu... Uprzedziłem go...

— Dlaczego nie rozpoczęliście poszukiwań? — Batmanow rzucał słowa, jak gdyby rozumiał tylko jedno: że pytaniami już Pankowowi nie pomoże.

— Szukaliśmy, a także. Szukaliśmy bardzo szczegółowo, ale nie natrafiliśmy na ślad. Tutaj jest straszliwa głusza...

Merzłakow zaczął znów mówić o burzy, o trudnościach klimatycznych, o tym, że punkt jest najzupełniej odcięty od świata.

— Jeśli już koniecznie chcecie rozmawiać na mrozie, to opowiedzcie mi konkretnie, co się dzieje na waszym punkcie, — wycedził przez zęby Batmanow.

Serce jego ścisnęło się z gorczy i żalu. W wyobraźni widział Pankowa silnego i pewnego siebie człowieka, Wasyli Maksymowicz przypominał sobie Gienka — czy możliwe, że ten wspaniały chłopiec pozost...

SPORT

Coraz bliżej Warszawy

Meldunki z czwartego dnia sztafety ZMP

OLSZTYN. — W dniu 18 bm. wyruszyła sztafeta ZMP do pierwszego etapu na trasie Nr 2 Górowo — Olsztyn. Na starcie w Górowie odbyła się krótka uroczystość. Ulica miasta była bogato udekorowana. Na trasie głównej brało udział ogółem 481 uczestników, w tym 98 kobiet. Na wszystkich trasach bocznych wzięło udział 2,381 uczestników w tym 676 kobiet. Na trasie łączącej bramy triumfalne i transparenty. Miasto Olsztyn bogato udekorowane.

BYDGOSZCZ. — Z Północy do Bydgoszczy wystartowała 18 km. do czwartego etapu sztafeta na trasie głównej Nr 10, długości 92 km. Na granicy województwa poznańskiego i pomorskiego nastąpiło uroczyste powitanie sztafety. Na trasie dołączyło się 6 sztafet pomocniczych, w których startowało 6.800 uczestników. Na trasie głównej biegu 270 zawodników, w tym 30 dziewcząt. Każdemu zawodnikowi towarzyszyło 6-7 biegaczy. W Bydgoszczy biegacze, reprezentujący 111

zakładów pracy oraz liczne koła ZMP terenowe i wojskowe, wzięli udział w sztafecie gwiazd z miasta. Startowało w niej 11.800 zawodników.

Ogólnie na etapie trasy Nr 10 wzięło udział w biegu 19.600 zawodników. Na mecie w Bydgoszczy zebrało się 20 tysięcy widzów.

POZNAN. — Na drugim etapie trasy głównej Nr 9 ze Skwiry do Poznania (128 km), startowało łącznie 12.000 zawodników, z tego 443 na trasie głównej. Sztafeta witana była we wszystkich wsiach i miasteczkach przez tłumy widzów. Na mecie w Poznaniu sztafeta przybyła w przerwie meczu piłki nożnej między juniorami i seniorami poznańskiego OZPN. Na trasie pomocniczej z Ujścia do Poznania startowało 60 samochodów z Automobil-Klubu Poznańskiego.

GRAJEWO. — W niedzielę 17 bm. przybyły do Suwałk 3 sztafety pomocnicze z Gołdąpek, Szypliszek i Brzezinek, w któ-

rych startowało ogółem 700 osób. W poniedziałek wystartowała z Suwałk do Grajewa sztafeta na trasie głównej Nr 8. Łącznie na wszystkich trasach pomocniczych i głównej startowało 2.805 uczestników, w tym 405 kobiet.

RZESZÓW. — Z Przemyśla do Rzeszowa (86 km) wyruszyła do pierwszego etapu sztafeta na trasie głównej Nr 5. Startowało 1.633 zawodników, w tym 55 dziewcząt.

KĘPNO. — Na trasie Nr 8 sztafeta przebiegła czwarty etap Wrocław — Kępno, długości 78 km. Na trasie głównej startowało 351 zawodników, w tym 152 kobiety. Ogólna liczba startujących na trasie głównej i pomocniczych wynosi 1.424, w tym 428 kobiet. Na granicy województwa wrocławskiego i poznańskiego odbyło się uroczyste powitanie sztafety.

KWIDZYN. — Na trasie Nr 1 sztafeta przebiegła drugi etap Gdańsk — Kwidzyn (81 km). Startowało 1.063 zawodników, w tym 214 kobiet. Na trasach bocznych — 4.936 zawodników, w tym 811 kobiet.

KRAKÓW. — Wyruszyła do pierwszego etapu Zakopane — Kraków sztafeta na trasie Nr 6. Na starcie przemówili m. inn. przedstawiciele angielskiej i szwedzkiej Partii Komunistycznej. Na mecie na Rynku Krakowskim zebrało się ok. 25 tysięcy widzów. Ogółem startowało 8.300 uczestników, w tym 1.700 kobiet. Długość trasy 115 km.

CIESZYN. — Wyruszyła sztafeta Nr 7 Cieszyn — Katowice, ciesząc się olbrzymim zainteresowaniem w ośrodkach przemysłowych Śląska.

Komunikat Nr 4

Wojewódzko-Miejskiej 'em si' Imnrez' portowyc

Wojewódzko-Miejska Komisja Imprez Sportowych Komitetów Obchodu Święta PKWN w Łodzi podaje do wiadomości zawodników, wyznaczonych na Centralne Biegi Narodowe w dniu 22 lipca w Warszawie, że warunkiem dopuszczenia do startu jest okazanie zaświadczenia lekarskiego.

Zawodnicy mieszkający w m. Łodzi mogą poddać się badaniu w Poradni Sportowo - Lekarskiej przy ul. Próchnika 11 w godz. od 15 do 18.

Zawodnicy z poza Łodzi — na miejscu w jakiegokolwiek lekarza. Przypominamy jeszcze raz, że godzina wyjazdu do Warszawy została przyspieszona na 10,15 a zbiórka na godzinę 7,15 21 lipca br.

Skład wioślarek CSR na regaty w Bydgoszczy

W wyniku zawodów eliminacyjnych, wyznaczono skład wioślarek czechosłowackich na międzynarodowe regaty w Bydgoszczy w dniach 23-24 bm.

jedynki — Spachilova i Gerslova, czwórki — Gerslova, Nepozitkova, Vrzalova, Beinhauero

va, ster. — Malonova, ósemki — Kubernatkova, Zehorzowa, Domeckova, Steiskalova, Vrzalova, Nepozitkova, Gerslova, Beinhauero

va, ster. — Rumlova. Kierownikiem ekipy jest Pa-sova. Ponadto przyjeżdżają: kierownik techn. — dr Czesany i lekarz — dr Kneidl.

Opieka PCK nad „Tour de Pologne”

Polski Czerwony Krzyż objął stronę sanitarną wyścigu. Na etapach organizowane będą badania dla zawodników i punkty pomocy lekarskiej dla kontuzjowanych. We wszystkich miastach i wsiach będą czynne patroli sanitarni PCK, ze specjalnym uwzględnieniem niebezpiecznych miejsc (jak wiraże, przebiegi kolejowe, ostre wzniesienia itp.). Przez całą trasę będą towarzyszyć wyścigowi samochód sanitarny PCK.

Komitet Organizacyjny umieści na trasie wyścigu 1000 drogowskazów, które — ustawione na widocznych miejscach — wskazywać będą kolarzom właściwy kierunek jazdy. Ponadto w odległości 3 km od każdego miasta umieszczone będą duże napisy z nazwą danej miejscowości.

Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Czeskiej i Polsko-Węgierskiej zaopiekują się zawodnikami tych krajów podczas ich pobytu w Polsce.

W dniu dzisiejszym przybędzie do Łodzi sztafeta ZMP

W dniu dzisiejszym, robotnicza Łódź powita uczestników wielkiej sztafety gwiazd zjeżdżających z Bydgoszczy przez Związek Młodzieży Polskiej.

Uroczyste powitanie sztafety biegnącej przez Łódź nastąpi dziś o godz. 19,20 na Placu Wolności. Przemówienie powitalne wygłosi przewodniczący zarządu wojewódzkiego ZMP kol. Starzec.

Jutro o godzinie 10 rano na sygnał radiowy nastąpi start z Placu Wolności do następnego etapu.

Austria - CSR 54:52 w lekkoatletyce kobiet

Rozegrane w Brnie między państwowe spotkanie lekkoatletyczne kobiet CSR — Austria zakończyło się zwycięstwem Austriaczek 54:52.

Poszczególne konkurencje wygrały: 100 m — Sincero (CSR) 12,2; skok wwyż — Steinegger (Austria) 1,53 m; kula — Komarkova (CSR) 13,36 m; 60 m — Sincero 7,9; oszczep — Zatópkova 44,02 m (nowy rekord CSR); 800 m — Trokova (CSR) 2:28,8; 80 m ppł. — Bruschak (Austria) 200 m — Jenny (Austria) 28,6; skok w dal — Steinegger (Austria) 6,31; dysk — Heidegger (Austria) 42,07 m; 4 x 100 m — CSR 51,7.

Uśmiechnij się!

— Może się pani poczęstuje!

Liga piłkarska CSR na półmetku

W dwóch ostatnich spotkaniach rundy wiosennej Ligi piłkarskiej CSR padły następujące wyniki:

Sparta — Teplice 1:1, ATK — Kladno 6:2.

Mistrzem rundy wiosennej została Bratislava 21 pkt., przed Teplice 16 pkt., Sparta — 16 pkt., Slavia i ATK. Wszystkie drużyny rozegrały po 13 meczów.

GŁOS	
organ Łódzkiego Komitetu i Wojewódzkiego Komitetu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej	
Redaguje:	Kolegium Redakcyjne.
Wyd. wca:	RSW „Prasa”.
Adres Redakcji:	Łódź, Piotrkowska 88, III p.
Druk:	Zakłady Graficzne R. S. W. „Prasa” Łódź, ul. Zwirki 11, tel. 208-42.
Telefony:	
Redaktor naczelny:	218-14
Zastępca red. naczel.	218-02
Sekretarz odpowiedzial.	218-22
Sekretariat ogólny:	223-25
Dział partyjny:	223-29; 254-28 wewn. 10
Dział korespondentów robotniczych i chłopskich oraz redaktorów gazet ściennej:	218-42
Dział mutacji:	218-11
Dział mierek i sport:	254-21
wewn. 5 i 11	
Dział ekonomiczny:	223-26
Dział rolny: wewn. 9	254-21
Redakcja nocna:	173-21; 156-81
Kolportaż:	
Łódź, Piotrkowska 70, tel. 222-22	
Administracja:	250-42
Dział ogłoszeń:	111-80
Łódź, Piotrkowska 88, tel. 111-50	

D-04720